

BİRİNCİ ŞAMUEL

KİTABI

GİRİŞ

«1 Şamuel» Kitabı İsrailin hakimlər dövründən padşahlığa keçid dövrünün salnaməsidir. Ölkədə dəyişikliklər əsasən üç nəfər – böyük hakimlərin sonuncusu Şamuelin, İsrailin birinci padşahı Şaulun və onların qarşılaşdığı İsrailin gələcək hökmdarı Davudun vasitəsilə baş verir. Şamuel və Şaul gənc Davudun həyatına təsir edir.

Əhdi-Ətiqin digər tarixi yazıları kimi bu kitabın da əsas mövzusu belədir: Allaha sədaqət uğur, itaətsizlik isə fəlakət gətirir. Bu fikir Rəbbin kahin Eliyə göndərdiyi xəbərdə aydın ifadə olunur: «Mənə hörmət edənləri hörmətə çatdıracağam, Məni saymayanlar isə rüsvay ediləcəklər!» (2:30).

«1 Şamuel» Kitabında padşahlığın qurulmasına müsbət nöqteyi-nəzərdən baxılmır, çünki Rəbb Özü İsrailin padşahı sayılırdı. Lakin xalqının xahişini nəzərə alaraq Rəbb onlar üçün padşah seçdi. Ən vacib o idi ki, İsrail xalqı da, padşah da Allahın hakimiyyəti altında yaşayırdı. Bütün xalqın – varlıların da, kasıbların da hüquqları Allahın qanunlarının himayəsi altında qorunurdu.

Qədim yunan və bəzi müasir tərcümələrdə «1 və 2 Şamuel» ilə «1 və 2 Padşahlar» Kitablari «1, 2, 3 və 4 Padşahlıqlar» başlığı ilə yazılıb.

Kitabın məzmunu:

- 1:1–7:17 Şamuel İsrailin hakimidir
- 8:1–10:27 Şaulun padşah seçilməsi
- 11:1–15:35 Şaulun hakimiyyətinin ilk illəri
- 16:1–30:31 Şaulun Davudu təqib etməsi
- 31:1–13 Şaul və oğullarının ölümü

Şamuelin doğulması

1 ¹Efrayimin dağlıq bölgəsində yerləşən Ramatayim-Sofim şəhərində Elqana adlı bir adam yaşayırdı. O, Efrayim sakini olub Suf tayfasından – Suf oğlu Toxu oğlu Elihu oğlu Yeroxamın oğlu idi.

²Elqananın Xanna və Peninna adında iki arvadı vardı. Peninnanın uşaqları var idi, amma Xannanın övladı olmurdu. ³Elqana Ordular Rəbbinə səcdə qılmaq və qurban kəsmək üçün hər il öz şəhərindən Şiloya gedərdi. Orada Elinin iki oğlu – Xofni və Pinxas Rəbbin kahinləri idi. ⁴Elqana qurban kəsilən gün arvadı Peninnaya, oğul və qızlarının hamısına pay verərdi. ⁵Xannaya isə iqiqat pay verərdi. Rəbb onun bətnini bağlamışdı, buna baxmayaraq Elqana onu çox sevirdi. ⁶Günüsi Peninna isə Xannanın Rəbb tərəfindən bətninin bağlanmasına görə həmişə ona sataşar və xətrinə dəyərdi. ⁷Bu, illərlə belə davam edirdi. Xanna hər dəfə Rəbbin ibadətəgahına gedəndə günüsi ona söz atar, Xanna da ağlayar, yemək yeməzd. ⁸Bir gün əri Elqana ona dedi: «Xanna, niyə ağlayırsan? Niyə yemək yemirsən? Axı niyə kədərlisən? Mən sənə on oğuldan da artıq deyiləmmi?»

⁹Onlar Şiloda yeyib-içəndən sonra Xanna ayağa qalxdı. Kahin Eli Rəbbin məbədinin qapısının yanındakı kürsüdə oturmuşdu.

¹⁰Xanna ürək yangısı ilə dua edərək acı-acı ağlayırdı. ¹¹Rəbbə yalvararaq əhdini belə söylədi: «Ey Ordular Rəbbi, Öz dərdli bəndənin vəziyyətini görürsən. Mən bəndəni unutmayıb bir oğul versən, oğlumun həyatını Sənə həsr etmək üçün verər və qoymaram ki, onun başına ülgüc dəysin».^a

¹²Xanna Rəbbin hüsurunda uzun müddət dua etdi. Eli isə onun ağzına baxırdı. ¹³Xanna qəlbində yalvardığı üçün yalnız dodaqları tərpənirdi, səsi eşidilmirdi. Eli elə güman etdi ki, o sərxoşdur. ¹⁴Ona görə də dedi: «Nə vaxta qədər sərxoşluq edəcəksən? Bəsdir, at bu şərabı». ¹⁵Xanna cavabında dedi: «Xeyr, ağam, mən nə şərab içmişəm, nə də başqa kefləndirici içki. Könlü qəm-qüssəli bir qadınam ki, sadəcə Rəbbin hüsurunda ürəyimi boşaldıram. ¹⁶Kənizini pis qadın sanma. Bu yalvarışım indiyədək çəkdiyim böyük qayğı və əziyyətə görədir». ¹⁷Eli cavab verib dedi: «Salamat get, qoy İsrailin Allahı səni muradına çatdırsın!» ¹⁸Xanna «təki bəndən sənin gözlərinə lütf tapsın» deyib yolu ilə getdi və yemək yedi. Artıq çöhrəsi kədərli deyildi.

¹⁹Ertəsi gün onlar sübh tezdən qalxıb Rəbbə səcdə qılandan sonra Ramadakı evlərinə qayıtdılar. Elqana arvadı Xanna ilə yaxınlıq etdi və Rəbb də Xannanı yada saldı. ²⁰Vaxt keçdi, Xanna hamilə olub bir oğul doğdu. «Onu Rəbdən dilədim» deyərək adını Şamuel^b qoydu.

Xannanın Şamueli Allaha təqdim etməsi

²¹Elqana Rəbbə illik qurbanını və əhdini yerinə yetirmək üçün evdəkilərlə bərabər Şiloya getdi. ²²Amma Xanna getmədi. Ərinə «körpəni

^a 1:11 Saçını qırıxdırmamaq özünü Rəbbə təqdim etmək əlamətidir. Bax: Say. 6:5.

^b 1:20 Şamuel – ibrani dilində Allah tərəfindən eşidildi.

süddən kəsəndən sonra onu Rəbbə xidmət etmək üçün aparacağam və ömrü boyu orada qalacaq» dedi. ²³Əri Elqana ona dedi: «Gözündə nə xoşdursa, elə də et, onu süddən ayırana qədər evdə otur. Qoy Rəbb Öz vədini yerinə yetirsin». Qadın evdə qalıb oğlunu süddən ayırana qədər əmizdirdi. ²⁴Uşağı süddən ayırandan sonra Xanna onu üç buğa, bir efa un və bir tuluq şərblə birlikdə Rəbbin Şilodakı ibadətəgahına apardı. Uşaq isə hələ balaca idi. ²⁵Buğanı kəsəndən sonra uşağı Eliyə verdilər. ²⁶Xanna dedi: «Ey ağam, canına and olsun, burada – sənin yanında durub Rəbbə yalvaran qadın mənəm. ²⁷Yalvarışım bu uşaq üçün idi, Rəbb muradımı yerinə yetirdi. ²⁸Mən onu Rəbbə əhd etmişdim və ömrü boyu Rəbbə həsr olunmalıdır». Sonra uşaq orada Rəbbə səcdə etdi.

Xannanın duası

2 ^{1c} Xanna Rəbbə belə dua etdi:
«Rəbdə tapdığım sevincdən ürəyim cuşa gəlir,
Rəbb mənə böyük güc verir,^d
Düşmənlərimin önündə öyünürəm,
Çünkü Sən məni qurtardığına görə sevinirəm.

² Rəbbə oxşar ikinci müqəddəs yoxdur,
Ey Rəbb, yeganəsən Sən!
Allahımız kimi sığınacaq qaya yoxdur!

³ Artıq qürurla danışmayın,
Dilinizdən təkəbbürlü sözlər çıxmasın.
Çünkü Rəbb hər şeyi bilən Allahdır,
Hər iş Onun tərəfindən ölçülür.

⁴ İgidlərin yayları qırılır,
Büdrəyənlər isə Onun qüdrəti ilə qurşanır.
⁵ Toxlar azuqə üçün muzzla işlərkən
Aclar doyuzdurulur.
Sonsuz qadın yeddi övlad doğur,
Çoxuşaqlı qadın isə tənha qalır.

⁶ Rəbb insanı həm öldürür, həm dirildir.
Ölülər diyarına həm endirir, həm çıxarır.

⁷ Rəbb yoxsulluq və var-dövlət göndərir,
Alçaldır və yüksəldir.

^c 2:1-10 Luka 1:46-55 ^d 2:1,10 Mənə böyük güc verir – bu cümlə ibrani dilində *buynuzumu yüksəldir* idiomudur.

8^e O, yoxsulları toz-torpağın içindən götürür,
Fəqirləri küllükdən çıxarır.
Onları hökmdarların yanında əyləşdirir,
Onlara irs olaraq şərəf taxtını verir.
Çünki Rəbb yerin təməlini qoydu,
Onun üzərində dünyanı qurdu.

9 Sadıq qullarının addımlarını qoruyur,
Pisləri isə zülmətdə susdurur.
Çünki insan öz qüvvəsi ilə zəfər çalmır.
10 Rəbbə qarşı duranlar parça-parça olacaq,
Haqq-Taala onların üzərində göyləri gurladacaq.
Rəbb yer üzünün qurtaracağınadək hər yerdə hakimlik edir,
Öz padşahına qüvvət verəcək,
Məsh etdiyinə böyük güc verəcək!»

11 Sonra Elqana Ramadakı evinə qayıtdı. Kiçik Şamuel isə kahin Elinin nəzəri altında Rəbbə xidmət etməyə başladı.

Elinin oğullarının pis əməlləri

12 Elinin oğulları yaramaz adamlar idi. 13 Onlar Rəbbi tanımırdı. Bu kahinlərin xalqla rəftarı belə idi: qurban təqdim edilən zaman, ət qaynayarkən kahinin xidmətçisi əlində üçdişli ət qarmağı ilə gələrdi. 14 Ət qarmağını qazana, təknəyə, tavaya, bardağa salardı və qarmaqla nə çıxardısa, bu kahinlər onu özlərinə götürərdi. Onlar Şiloya qurban gətirən İsraililərin hamısı ilə belə rəftar edirdilər. 15 Üstəlik də qurbanın iç piyini yandırmazdan əvvəl kahinin xidmətçisi gəlib qurban gətirən adama deyərdi: «Kahinə qızartma üçün ət ver. İndi isə o səndən bişmiş ət deyil, çiy ət istəyir». 16 Əgər qurban gətirən «qoy əvvəlcə iç piyi yandırılсын, sonra istədiyin payı gəl götür» deyərdisə, xidmətçi «xeyr, indi ver, yoxsa zorla götürərəm» deyə cavab verərdi. 17 Rəbbin gözü önündə bu gənclər çox böyük günah işlədirdilər, çünki onlar Rəbbə gətirilən təqdimlərə hörmət etmirdilər.

18 Kiçik Şamuel isə əyninə kətan efod geyərək Rəbbin önündə xidmət edirdi. 19 Anası Şamuelə kiçik cübbə tikərdi. Hər il atası illik qurbanı təqdim etmək üçün Şiloya gələndə o da tikdiyi kiçik cübbəni gətirib oğluna verərdi. 20 Kahin Eli isə Elqana ilə arvadına xeyir-dua verərək «arvadının istədiyi və Rəbbə əhd etdiyi uşağın yerinə Rəbb sənə bu qadından yeni övladlar versin» deyərdi. Bundan sonra onlar evlərinə qayıdardı.

²¹Rəbbin lütfü ilə Xanna yenə hamilə olub bundan sonra üç oğul və iki qız doğdu. Kiçik Şamuel isə Rəbbin hüzurunda böyüyürdü.

²²Eli artıq çox qocalmışdı. O, oğullarının İsraililərə etdikləri və Hüzur çadırının girişində xidmət edən qadınlarla əxlaqsızlıqları barədə hər şeyi eşitmişdi. ²³Eli onlara dedi: «Nə edirsiniz? Bütün xalqdan etdiyiniz pis əməllər barədə eşidirəm. ²⁴Belə yaramaz, oğullarım! Eşitdiyim yaxşı xəbər deyil. Rəbbin xalqını yoldan çıxarırsınız. ²⁵İnsan insana qarşı günah işlədərsə, onun üçün Allaha yalvarmaq olar. Amma Rəbbə qarşı günah işlədənə kim yalvarışla zəmin durar?» Lakin onlar atalarının sözlərinə qulaq asmazdılar, çünki Rəbb onları ölümə məhkum etmişdi.

^{26f} Kiçik Şamuel isə getdikcə böyüyür, Rəbbin və insanların gözündə hörmət qazanırdı.

Elinin oğulları haqqında peyğəmbərlik sözü

²⁷Həmin dövrdə bir Allah adamı Elinin yanına gəlib söylədi: «Rəbb belə deyir: “Misirdə atan və onun nəslı fironun xalqına kölə olarkən Özümü onlara aydın göstərmədimmi? ^{28g} Qurbangahuma çıxaraq buxur yandırır önümdə efod geyməsi üçün bütün İsrail qəbilələri arasından yalnız atanı Özümə kahin seçmədimmi? İsraililərin verdiyi yandırma təqdimlərinin hamısını atanın nəslinə vermədimmi? ²⁹Bəs nə üçün məskənimə buyurduğum qurban və təqdimlərə hörmətsizlik edirsiniz? Nə üçün oğullarını Məndən üstün tutursan? Xalqım İsrailin bütün təqdimlərinin ən əlası ilə özünü kökəltməyinizə görəmi?” ³⁰Ona görə də İsrailin Allahı Rəbb belə deyir: “Həqiqətən, ailən və ata nəslin əbədilik Mənə xidmət edəcək” demişdim, amma indi belə deyirəm: “Yox, Mən belə etməyəcəyəm. Mənə hörmət edənləri hörmətə çatdıracağam, Məni saymayanlar isə rüsvay ediləcək! ³¹Budur, elə günlər gəlir ki, sən də, ata nəslinin də gücünü qıracağam və nəslindən heç kim uzun ömür sürməyəcək. ³²İsrailə etdiyim yaxşılığın əvəzinə sən evində qəm-qüssə görəcəksən və artıq nəslindən heç kim uzun ömür sürməyəcək. ³³Aranızda qurbangahımdan ayağını kəsmədiyim bir adam olacaq ki, onu da gözlərini kor etmək və qəlbini kədərləndirmək üçün sağ saxlayacağam. Nəslindən olanların hamısı az ömür sürüb öləcək. ³⁴İki oğlunun – Xofni və Pinxasın eyni bir gündə ölməsi sənə bir işarə olacaq. ³⁵Mən isə Özümə istəklərimi və arzularımı yerinə yetirən vəfalı bir kahin seçəcəyəm. Onun nəslini əbədləşdirəcəyəm. Məş etdiyimin önündə o xidmət edəcək. ³⁶Ailəndən sağ qalan hər kəs bir az gümüş pul və bir parça çörək üçün gəlib onun qarşısında əyiləcək, «nə olar, bir parça çörək üçün mənə hər hansı bir kahinlik işi ver» deyərək yalvaracaq”».

Allahın Şamueli çağırması

3 ¹Gənc Şamuel Elinin başçılığı altında Rəbbə xidmət edirdi. O vaxt Rəbbin sözünün nazil olması və görüntülərin görülməsi nadir

hallarda baş verirdi. ²Bir gecə Eli yatağında uzanmışdı. Onun gözləri zəif olduğuna görə yaxşı görmürdü. ³Şamuel isə Rəbbin məbəbində – Allahın sandığı olan yerdə uzanmışdı və Allahın çırağı hələ sönməmişdi.

⁴Rəbb Şamueli çağırırdı. O «buradayam» deyə cavab verdi. ⁵Sonra da Elinin yanına qaçıb «məni çağırdın, mən buradayam» dedi. Amma Eli «mən çağırmamışam, get yat» deyə cavab verdi. Şamuel gedib yatdı.

⁶Rəbb «Şamuel!» deyə yenidən çağırırdı. Şamuel yenə qalxıb Elinin yanına getdi və «Məni çağırdın? Mən buradayam!» dedi. Eli yenə də «mən çağırmadım oğlum, get yat» deyə cavab verdi. ⁷Şamuel Rəbbi hələ tanımırdı və Rəbbin sözü ona açılmamışdı. ⁸Rəbb üçüncü dəfə Şamueli çağırırdı və Şamuel yenə qalxaraq Elinin yanına gedib dedi: «Bax buradayam, məni sən çağırdın». O anda Eli anladı ki, gənc Şamueli çağıran Rəbdir. ⁹Buna görə də Şamuelə dedi: «Get uzan, yenə səni çağırırsa, belə deyərsən: “Danış, ya Rəbb, qulun Səni eşidir”». Şamuel gedib yerində yatdı.

¹⁰Rəbb gəlib orada durdu və əvvəlki kimi «Şamuel! Şamuel!» deyə çağırırdı. Şamuel dedi: «Danış, ya Rəbb, qulun Səni eşidir». ¹¹Rəbb Şamuelə belə dedi: «Bax İsraildə elə bir iş görəcəyəm ki, eşidənin qulaqları cingildəyəcək. ¹²Həmin gün Elinin evi haqqında dediklərimin hamısını əvvəldən axıra qədər yerinə yetirəcəyəm. ¹³Çünki ona çatdırmışdım ki, özü bildiyi günahlarına görə onun evini əbədi məhkum edəcəyəm. Oğulları özlərini alçaltdılar. Eli isə onların qarşısını almadı. ¹⁴Buna görə də and içmişəm ki, Elinin ailəsinin günahı heç vaxt nə qurban, nə də başqa təqdimlərlə bağışlanmayacaq».

¹⁵Şamuel səhərə qədər uzandı, sonra Rəbbin ibadətگاهının qapılarını açdı. Eşitdiyi görüntünü isə Eliyə bildirməyə qorxdı. ¹⁶Amma Eli onu «Şamuel, oğlum» deyə səslədi. Şamuel cavab verib dedi: «Bəli, buradayam». ¹⁷Eli ondan soruşub dedi: «Rəbb sənə nə dedi? Rica edirəm, məndən gizlətmə. Əgər sənə dediklərindən birini belə, məndən gizlətsən, Allah sənə beləsini və bundan betərini etsin». ¹⁸Bundan sonra Şamuel heç nə gizlətmədi və ona hər şeyi danışdı. Eli də dedi: «O, Rəbdir, gözündə nə xoşdursa, onu da etsin».

¹⁹Şamuel böyüdü. Rəbb onunla idi və Rəbb onun sözlərindən heç birini boş çıxartmadı. ²⁰Rəbbin Şamueli peyğəmbər kimi təsdiq etdiyini Dandan Beer-Şevaya qədər bütün İsrail bildi. ²¹Rəbb yenə Şiloda görünməyə başladı. O Özünü Şamuelə kəlamı ilə göstərmişdi.

Əhd sandığının ələ keçməsi

4 ¹Şamuelin sözü bütün İsrailə yayılmışdı. O dövrdə İsraililər Filiştilərə qarşı döyüşmək üçün çıxdılar. ²İsraililər Even-Ezerdə, Filiştilər isə Afeqdə ordugah qurdular. Filiştilər İsraililərlə döyüşmək üçün düzüldülər. Döyüş qızıqanda İsraililər Filiştilərə məğlub oldular

və döyüş meydanında dörd minə yaxın İsraili qırıldı. ³Xalq ordugaha qayıdarkən İsrail ağsaqqalları bir-birindən soruşdu: «Görəsən Rəbb bu gün bizi Filiştililər qarşısında nə üçün məğlub etdi? Şilodan Rəbbin Əhd sandığını yanımıza gətirək. Qoy aramızda olsun və bizi düşmənlərin əlindən qurtarsın». ⁴ⁱ Xalq Şiloya adam göndərdi. Keruqlar arasında taxt qurmuş Ordular Rəbbinin Əhd sandığını oradan gətirdilər. Elinin iki oğlu Xofni və Pinxas Allahın Əhd sandığının yanında idi.

⁵Rəbbin Əhd sandığı ordugaha çatan kimi bütün İsraililər bərkdən elə qışqırdılar ki, yer titrədi. ⁶Bu qışqırığın gurultusunu eşidərkən Filiştililər belə dedilər: «İbranilərin ordugahında niyə belə böyük qışqırıq və gurultu var?» Ordugaha Rəbbin sandığının gəldiyini bildikdə ⁷Filiştililər qorxub dedilər: «Ordugaha allahlar gəlib, vay halımıza! Çünki bundan əvvəl belə bir şey olmamışdı. ⁸Vay halımıza! Bu qüdrətli allahların əlindən bizi kim qurtaracaq? Səhrada Misirlilərə hər cür bəla verən allahlar bunlardır. ⁹Ey Filiştililər, cəsur olun, kişi kimi dayanın! Yoxsa İbranilər sizə necə boyun əydilərsə, siz də onlara elə boyun əyəcəksiniz! Kişi kimi dayanın və döyüşün!»

¹⁰Filiştililər vuruşdular. İsraililər məğlub oldu və hamısı öz çadırına qaçdı. Çox böyük qırğın oldu və İsraililərdən otuz min piyada həlak oldu. ¹¹Allahın sandığı ələ keçirildi və Elinin iki oğlu – Xofni ilə Pinxas öldü.

Elinin ölümü

¹²Bir nəfər Binyaminli döyüş yerindən qaçaraq elə həmin gün gəlib Şiloya çatdı. Onun paltarı cırılmış, başı toz-torpaq içində idi. ¹³Budur, o gələn zaman Eli kürsü üstündə oturub yol kənarında gözləyir və Allahın sandığından ötrü ürəyi çırpınırdı. Bu adam şəhərə girib baş verən hadisələri danışanda bütün şəhər şivən qopardı. ¹⁴Eli bu səsi eşidəndə «Bu nə səs-küydür?» deyərək soruşdu. Bu adam tez gəlib hər şeyi Eliyə danışdı. ¹⁵Eli doxsan səkkiz yaşında idi, artıq gözləri tutulmuşdu, görmürdü. ¹⁶Həmin adam Eliyə dedi: «Mən döyüş meydanından gəlirəm. Bu gün döyüşdən qaçmışam». Eli soruşdu: «Oğlum, nə baş verib?» ¹⁷Xəbər gətirən adam belə cavab verdi: «İsraililər Filiştililərin qabağından qaçdılar və xalq arasında böyük qırğın oldu. İki oğlun Xofni ilə Pinxas ölmüş, Allahın sandığı isə ələ keçirilmişdir». ¹⁸Bu adam Allahın sandığından danışan zaman Eli kürsüdən arxaya – qapının yanına yığıldı; həm qoca, həm də kök olduğu üçün boynu qırıldı və öldü. O, qırx il İsrail xalqına hakimlik etmişdi.

¹⁹Elinin gəlini – Pinxasın arvadı hamilə idi. Doğuş vaxtı çatmışdı. Allahın sandığının ələ keçirildiyini, qayınatası ilə ərinin ölüm xəbərini eşidərkən onun ağrısı tutdu və çömbəlib doğdu. ²⁰Ölüm ayağında ona

ⁱ 4:4 Çıx. 25:22

kömək edən qadınlar dedilər: «Qorxma, bir oğlun oldu». O isə bunu əhəmiyyətsiz bir şey saydığı üçün cavab vermədi. ²¹ Çünki Allahın sandığı ələ keçmiş, qayınatası ilə əri ölmüşdü. Buna görə də «İsrail şərəfdən düşdü» deyərək körpəsinin adını İkavod qoydu. ²² O dedi: «Allahın sandığı ələ keçirildi, İsrail şərəfdən düşdü».

Allahın Filiştililərə qəzəbi

5 ¹ Filiştililər Allahın sandığını ələ keçirib Even-Ezərdən Aşdoda apardılar. ² Allahın sandığını Daqonun məbədinə aparıb Daqonun heykəlinin yanına qoydular. ³ Ertəsi gün Aşdodlular erkən duranda Daqonu Rəbbin sandığının önündə üzüstə yerə düşmüş gördülər. Onlar Daqonu götürüb öz yerinə qoydular. ⁴ Amma ertəsi gün səhər erkən durduqları vaxt gördülər ki, Daqon yenə Rəbbin sandığının önündə üzüstə yerə düşmüşdür. Bu dəfə isə Daqonun başı ilə iki əli qırılıb kandarın üstünə düşmüş və yalnız gövdəsi qalmışdı. ⁵ Daqonun kahinləri də, Aşdoddakı Daqon məbədinə gələnlər də buna görə bu günə qədər bu məbədin kandarına ayaq basmırlar.

⁶ Rəbbin əli Aşdodlular üzərində ağırlaşdı. Onlara və ətrafındakı camaata bəla verib bədənlərinə şişlər çıxartdı. ⁷ Aşdodlular vəziyyətin belə olduğunu görəndə dedilər: «Qoy İsrail Allahının sandığı bizim yanımızda qalmasın, çünki Onun əli bizim və Allahımız Daqonun üzərində ağır oldu». ⁸ Ona görə də hər tərəfə qasidlər göndərərək bütün Filiştililərin ağalarını yanlarına toplayıb soruşdular: «İsrail Allahının sandığını nə edək?» Filiştililərin ağaları isə dedilər: «İsrail Allahının sandığı Qata aparılsın». Beləliklə, İsrail Allahının sandığını Qata apardılar. ⁹ Onlar sandığı Qata gətirəndən sonra Rəbbin əli bu şəhərin üstündə də ağırlaşdı. Şəhəri dəhşətli qorxu bürüdü, böyükdən-kiciyə qədər şəhər sakinlərinin hamısına zərbə dəydi. Onların da bədənlərinə şiş çıxdı. ¹⁰ Bu hadisədən sonra Allahın sandığını Eqrone göndərdilər. Allahın sandığı Eqrone çatanda Eqrondlular fəryad qoparıb dedilər: «Bizi və xalqımızı öldürmək üçün İsrailin Allahının sandığını bura gətirdilər!» ¹¹ Ona görə də hər tərəfə qasidlər göndərüb bütün Filiştililərin ağalarını yanlarına toplayaraq dedilər: «İsrail Allahının sandığını göndərin getsin yerinə, qoy bizi və xalqımızı qırmasın». Çünki bütün şəhəri ölüm vahiməsi bürümüşdü və Allahın əli ora üçün də çox ağır olmuşdu. ¹² Sağ qalanların da bədənlərinə şiş çıxdı və şəhərin fəryadı ərsə qalxdı.

Əhd sandığının İsrailə qaytarılması

6 ¹ Rəbbin sandığı Filiştililərin diyarında yeddi ay qaldı. ² Filiştililər kahinlərlə falçıları çağırıb dedilər: «Bu Rəbbin sandığını nə edək? Onu öz yerinə necə qaytarmağı bizə başa salın». ³ Kahinlər və baxıcılar dedilər: «İsrail Allahının sandığını geri göndərmək istəyirsinizsə,

boş göndərməyin. Ona mütləq təqsir təqdimi verməlisiniz. O zaman sağalacaqsınız və O sizdən nə üçün əl çəkmədiyini bildirəcək». ⁴Filiştililər soruşdular: «Ona göndərəcəyimiz təqsir təqdimi nə olmalıdır?» Kahinlər və baxıcılar belə cavab verdi: «Filiştililərin ağalarının sayına görə beş qızıl şiş surəti ilə beş qızıl siçovul surəti düzəldib göndərin. Çünki bu bəla həm sizin, həm də ağalarınızın üstündədir. ⁵Ona görə də həm şişlərinizin, həm də ölkənizi dağıdan siçovulların surətlərini yaradın və İsrailin Allahını şərəfləndirin. Bəlkə O sizin, allahlarınızın və torpağınızın üstündə əlini yüngülləşdirdi. ⁶Misirliylərlə fiironun ürəyi inadkarlıq etdiyi kimi nə üçün sizin də ürəkləriniz inadkarlıq edir? Allah onlarla sərt davrananda İsraililəri azad buraxmadılarmı? ⁷İndi isə bir təzə araba düzəldin və boyunduruğa qoşulmayan iki sağmal inəyi arabaya qoşun. Balalarını isə onlardan ayıraraq evə göndərin. ⁸Rəbbin sandığını götürüb arabaya qoyun və təqsir təqdimi olaraq Ona ödəyəcəyiniz qızıl əşyaları isə bir mücrü içərisində sandığın yanına qoyun, sonra da yola salın getsin. ⁹Amma baxın, onlar sandığın olduğu torpağa – Bet-Şemeş yoluna qalxarlarsa, deməli, bu böyük bəlanı bizə verən Odur. Yox, əgər oraya getməzlərsə, onda biləcəyik ki, bizi vuran Onun əli deyil və bu qəza başımıza təsadüfən gəlmişdir».

¹⁰Adamlar belə də etdilər. İki sağmal inək gətirib arabaya qoşdular və balalarını da evdə bağladılar. ¹¹Rəbbin sandığı ilə bərabər içərisində siçovulların və şişlərin qızıl surətləri yığılmış mücrünü də arabaya qoydular. ¹²İnəklər birbaşa Bet-Şemeşə gedən yolla sağa-sola dönmədən, böyürə-böyürə getdilər. Filiştililərin ağaları isə onları Bet-Şemeş sərhədinə qədər ötürdülər.

¹³O zaman Bet-Şemeşlilər zəmidə buğda biçirdilər. Onlar başlarını qaldıraraq sandığı görəndə sevindilər. ¹⁴Araba Bet-Şemeşli Yeşuanın zəmisinə girib böyük bir daşın yanında dayandı. Bet-Şemeşlilər arabanın ağaclarını qırdılar, inəkləri isə Rəbbə yandırma qurbanı verdilər. ¹⁵Levililər Rəbbin sandığını və onun yanındakı qızıl əşyalar yığılmış mücrünü arabadan endirib böyük bir daşın üstünə qoydular. O gün Bet-Şemeşlilər Rəbbə yandırma qurbanı verib başqa qurbanlar da kəsdilər. ¹⁶Filiştililərin beş ağası bu hadisəni gördükdən sonra həmin gün Eqrone qayıtdı.

¹⁷Filiştililərin təqsir təqdimi olaraq Rəbbə gətirdikləri qızıl şişlərin hər biri Aşdod, Qəzzə, Aşqelon, Qat, Eqrone üçün olub bu şəhərlərin sayına görə idi. ¹⁸Qızıl siçovullar isə qala divarlı şəhərlərlə ətraf kəndlər də daxil olmaqla beş ağaya məxsus Filişti şəhərlərinin sayına görə beş dənə idi. Bet-Şemeşli Yeşuanın zəmisində Rəbbin sandığı qoyulan böyük daş bu günə qədər şahid kimi qalmaqdadır. ¹⁹Rəbbin sandığının içinə baxdıqları

üçün Allah Bet-Şemeşliləri də vurdu və əlli ailədən yetmiş nəfəri^j öldürdü. Xalq isə Rəbbin onların başına gətirdiyi müsibətə görə yas tutdu. ²⁰Bet-Şemeşlilər dedilər: «Bu müqəddəs Allah olan Rəbbin qarşısında kim dayana bilər? Bizdən sonra kimin yanına gedəcək?» ²¹Sonra Qiryat-Yearim əhalisinə qasidlər göndərib dedilər: «Filiştlilər Rəbbin sandığını geri qaytardılar, gəlin onu aparın».

Şamuelin İsrailə hakimlik etməsi

7 ^{1k} Qiryat-Yearim əhalisi gəlib Rəbbin sandığını apardı. Onu təpədə olan Avinadavin evinə çıxartdı və oğlu Eleazarı Rəbbin sandığına nəzarətçi təyin etdi. ²Sandıq Qiryat-Yearimə gələn gündən çox vaxt keçdi: iyirmi il tamam oldu. Bütün İsrail xalqı Rəbbin intizarını çəkirdi.

³Şamuel bütün İsraililərə müraciət edib dedi: «Əgər bütün qəlbinizlə Rəbbə dönürsünüzsə, yad allahları, Aştoret bütələrini atıb ürəyinizi Rəbbə verin və yalnız Ona qulluq edin. Sizi Filiştlilərin əlindən O qurtaracaq». ⁴O zaman İsrail övladları Baal bütələrini və Aştoret bütələrini rədd edib yalnız Rəbbə qulluq etdilər.

⁵Şamuel dedi: «Bütün İsraililəri Mispaya toplayın və mən sizə görə Rəbbə yalvaracağam». ⁶Onlar Mispaya toplaşdılar, su çəkib Rəbbin önünə tökdülər və o gün orada oruc tutub dedilər: «Rəbbə qarşı günah işlətmişik». Şamuel Mispada İsraililərə hakimlik edirdi.

⁷İsrail övladlarının Mispada toplandığını Filiştlilər eşidəndə Filiştlilərin ağaları İsraililərə qarşı çıxdılar. Bunu eşidən İsrail övladları Filiştlilərdən qorxdı. ⁸Ona görə də İsrail övladları Şamuelə dedilər: «Bizi Filiştlilərin əlindən qurtarmaq üçün Allahımız Rəbbə durmadan yalvar». ⁹Şamuel bir əmlik quzu götürərək onu bütövlüklə Rəbbə yandırma qurbanı verdi və o, İsrail üçün Rəbbə yalvardı. Rəbb Şamuelə cavab verdi. ¹⁰Şamuel yandırma qurbanı verərkən Filiştlilər İsrailə hücum etmək üçün yaxınlaşdılar. Rəbb o gün güclü səslə gurlayıb Filiştlilərin üzərinə vəlvələ saldı və onları İsrailin önündə məğlub etdi. ¹¹İsraililər Mispadan çıxıb Bet-Kar altına çatana qədər Filiştliləri qovaraq qırdılar.

¹²Sonra Şamuel bir daş götürüb Mispa ilə Şen arasına qoydu və «Rəbb bizə buraya qədər kömək etdi» deyərək bu daşı Even-Ezer^l adlandırdı.

¹³Məğlubiyyətə uğrayan Filiştlilər bir daha İsrail torpağına gəlmədi. Şamuelin bütün ömrü boyu Rəbbin əli Filiştlilərə qarşı oldu. ¹⁴Filiştlilər Eqrondan Qata qədər İsraildən aldıkları şəhərləri geri qaytardılar. Bundan əlavə, İsrail ətrafındakı torpaqları da Filiştlilərin əlindən aldı və İsraililərlə Emorluların arasında sülh yarandı.

^j 6:19 Əlli ailədən yetmiş nəfəri – yaxud əlli min yetmiş nəfər. ^k 7:1 2Şam. 6:2-4; 1Saln. 13:5-7

^l 7:12 Even-Ezer – ibrani dilində kömək daşı.

¹⁵Şamuel ömrü boyu İsrailə hakimlik etdi. ¹⁶O, ilbəil, növbə ilə Bet-Eli, Qılqalı, Mispanı gəzir və bu yerlərdə İsrailə hakimlik edirdi. ¹⁷Sonra isə Ramaya qayıdardı, çünki evi orada idi. Oradan da İsrailə hakimlik edirdi. O həmin yerdə Rəbbə bir qurbangah tikdi.

İsrail xalqının padşah istəməsi

8 ¹Şamuel qocalanda oğullarını İsrailə hakim etdi. ²Onun ilk oğlunun adı Yoel, ikincisinin adı isə Aviya idi. Onlar Beer-Şevada hakim idilər. ³Oğulları onun yolu ilə getməyib şərəfsiz qazanc ardınca düşdülər və rüşvət alıb düzgün olmayan hökmlər verirdilər.

⁴Bütün İsrail ağsaqqalları yığılıb Ramaya – Şamuelin yanına gəldilər. ^{5m} Ona dedilər: «Bax sən qocasan və oğulların sənin yolunla getmir. İndi isə digər millətlərdə olduğu kimi bizə bir padşah təyin et ki, bizə hökmranlıq etsin». ⁶Lakin Şamuel «bizə bir padşah təyin et ki, hökmranımız olsun» deyilən zaman bu sözlərdən narazı qaldı və Rəbbə dua etdi. ⁷Rəbb Şamuelə dedi: «Sənə dedikləri məsələlərlə əlaqədar xalqın hər sözünə qulaq as, çünki rədd etdikləri sən deyilsən, onlar üzərində hökmranlıq etməyim deyə, yalnız Məni rədd edirlər. ⁸Onları Misirdən çıxartdığım gündən bu günə qədər yad allahlara qulluq etməklə Məni tərk edirlər. Mənə etdiklərini indi eyni şəkildə sənə edirlər. ⁹Sən onların sözlərinə qulaq as, amma açıqca xəbərdarlıq et ki, onlara hökmdarlıq edəcək padşahın hakimiyyəti necə olacaq».

¹⁰Şamuel ondan padşah istəyən xalqa Rəbbin bütün sözlərini söylədi. ¹¹O dedi: «Sizə hökmdarlıq edəcək padşahın hökmranlığı belə olacaq: oğullarınızı döyüş arabaları və süvari qoşununda xidmət etmək üçün aparacaq və döyüş arabalarının qabağında qaçıracaq. ¹²Onlardan bəzisini minbaşı və əllibaşı təyin edəcək, bəzisinə torpaqlarını şumladacaq və əkinini biçdirəcək, bəzisini isə hərbi sursat və döyüş arabalarına ləvazimat hazırlamaq üçün işlədəcək. ¹³Qızlarınızı ətir düzəltmək, aşpaz və çörəkçi işlətmək üçün aparacaq. ¹⁴Ən yaxşı tarlalarınızı, üzüm və zeytun bağlarınızı alıb əyanlarına verəcək. ¹⁵Taxıllarınızın və üzümlüklərinizin məhsullarından onda birini alıb xadimlərinə və əyanlarına verəcək. ¹⁶Qullarınızla qarabaşlarınızı, ən seçmə cavanlarınızı və eşşəklərinizi götürüb öz işində işlədəcək. ¹⁷Sürülərinizin onda birini özünə götürəcək və siz onun qulu olacaqsınız. ¹⁸Gün gələcək ki, seçdiyiniz padşahın əlindən fəryad edəcəksiniz, amma o vaxt Rəbb sizə cavab verməyəcək».

¹⁹Xalq isə Şamuelin sözünə qulaq asmaq istəməyib dedi: «Yox, mütləq üzərimizdə bir padşah olsun. ²⁰Başqa millətlərdə olduğu kimi bizə də padşahımız hökmranlıq etsin, qabağa düşüb döyüşlərimizə başçılıq

etsin». ²¹Şamuel xalqın hər sözünü dinləyib Rəbbə söylədi. ²²Rəbb Şamuelə belə dedi: «Onların sözlərinə qulaq as və bir padşah təyin et». Şamuel İsraililərə «hər kəs öz şəhərinə qayıtsın» dedi.

Şaulun padşahlığa seçilməsi

9 ¹Binyamindən Afiah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Qiş adlı bir adam var idi. Binyaminli bu adam cəsur cəngavər idi. ²Onun Şaul adlı gənc, yaraşıqlı oğlu var idi və İsrail övladları arasında ondan yaraşıqlısı yox idi. O, xalqın hamısından bir çiyn hündür idi.

³Şaulun atası Qişin eşşəkləri itmişdi. Qiş oğlu Şaula dedi: «Qalx nöklərdən birini yanına al, get, eşşəkləri axtar». ⁴Onlar Efrayimin dağlıq bölgəsini gəzdilər və Şalişa diyarından keçdilər, lakin eşşəkləri tapa bilmədilər. Şaalim diyarını dolandılar, eşşəklər orada da yox idi. Sonra Binyamin torpağını gəzdilər, lakin eşşəkləri tapa bilmədilər.

⁵Bundan sonra Suf bölgəsinə gəldilər və Şaul yanındakı nökrinə dedi: «Gəl qayıdaq, yoxsa atam eşşəkləri yaddan çıxarıb bizim üçün narahat olacaq». ⁶Nökəri isə ona dedi: «Bax bu şəhərdə bir Allah adamı var. O, möhtərəm bir adamdır və nə deyirsə, hamısı mütləq doğru çıxır. Gəl oraya gedək, bəlkə bizə gedəcəyimiz yolu o göstərdi». ⁷Şaul nökrinə dedi: «Əgər getsək, o adama nə aparaq? Artıq torbalarımızda çörək qurtarmış və Allah adamına vermək üçün bir hədiyyəmiz belə, yoxdur. Axı nəyimiz var?» ⁸Nökər Şaula cavab olaraq belə dedi: «Bax əlimdə dördə bir şəkəl gümüş var. Mən onu Allah adamına verərəm, qoy o bizə yolumuzu göstərsin». ⁹Əvvəllər İsraildə Allahın iradəsini öyrənmək üçün gedəndə adamlar belə deyirdilər: «Gəl görücünün yanına gedək». O vaxt peyğəmbərləri görücü adlandırırdılar. ¹⁰Şaul isə nökrinə dedi: «Yaxşı deyirsən, gəl gedək». Onlar Allah adamının olduğu şəhərə getdilər.

¹¹Yoxuşdan şəhərə qalxanda su çəkmək üçün şəhərdən çıxan gənc qızlara rast gəldilər və onlara dedilər: «Görücü buradadırmı?» ¹²Onlara cavab verdilər: «Buradadır, sizdən qabaqdadır. Tələsin, elə bu gün şəhərə gəlib, çünki xalq bu gün səcdəgahda qurban kəsəcək. ¹³Şəhərə girən kimi onu yemək üçün səcdəgaha qalxmazdan əvvəl taparsınız, ona görə ki o gəlməyincə xalq yeməyə başlamaz. O, qurbana xeyir-dua verəndən sonra çağırılanlar yeyər. Tez qalxsanız, ona çatarsınız». ¹⁴Onlar şəhərə qalxdılar. Şaul da təpədə yerləşən şəhərin mərkəzinə çatanda Şamuella rastlaşdı, çünki o da səcdəgaha çıxırdı.

¹⁵Şaul gəlməmişdən bir gün əvvəl Rəbb Şamuelə bunu bildirərək qulağına demişdi: ¹⁶«Sabah bu vaxtlar sənin yanına Binyamin torpağından bir adam göndərəcəyəm və onu Mənim xalqım İsraililərə başçı olaraq məsh edəcəksən. Filiştililərin əlindən xalqımı o qurtaracaq, çünki xalqımın halına yanırım. Ona görə ki fəryadı gəlib Mənə çatdı».

¹⁷Şamuel Şaulu görəndə Rəbb ona dedi: «Bax sənə dediyim bu adam xalqıma hökmranlıq edəcək». ¹⁸Şaul darvazada Şamuelə yaxınlaşıb dedi:

«Rica edirəm, görücünün evinin harada olduğunu mənə göstərsiniz».

¹⁹Şamuel Şaula cavab verdi: «Görücü mənəm, qarşımcə səcdəgaha qalx. Bu gün mənimlə bərabər yemək yeyəcəksiniz, sabah açılında isə ürəyində olanların hamısını sənə bildirib yola salaram. ²⁰Üç gün əvvəl itən eşşəklərinə gəlcincə, onların fikrini çəkmə, artıq tapılıblar. Bütün İsrail nəyin həsrətindədir? Bu sənə və ata nəslinə aid deyilmi?» ²¹Şaul cavab verdi: «Mən İsrail qəbilələrinin ən kiçiyi olan Binyamindən deyiləmmi? Nəslim isə Binyamin qəbiləsinin nəsillərinin ən kiçiyi deyilmi? Axı nə üçün mənə belə söz söyləyirsiniz?»

²²Şamuel Şaul ilə nökrəri götürüb otağa apardı və otuz nəfərə qədər çağırılmış adamların arasında baş tərəfdə ona yer verdi. ²³Şamuel əspaza dedi: «“Bir yana ayrı qoy” deyib sənə verdiyim payı bura gətir!» ²⁴Əspaz yağlı budu Şaulun qarşısına qoydu. Şamuel dedi: «Buyur ye, bu sənin üçün ayrılan paydır, bunu sənin üçün saxladım ki, təyin etdiyim gün çağıracağım xalqla birlikdə yeyəsən». O gün Şaul Şamuella birlikdə yemək yedi.

²⁵Onlar səcdəgahdan şəhərə endilər, Şamuel Şaulla evin damında söhbət etdi. ²⁶Onlar erkən qalxdılar. Dan yeri söküləndə damdan Şamuel Şaulu çağıraraq dedi: «Dur, səni yola salım». O da qalxıb Şamuella birlikdə bayıra çıxdı. ²⁷Onlar şəhər kənarına enərkən Şamuel Şaula dedi: «Nökərə də ki, qabaqda getsin». Nökər qabağa keçdi. «Amma sən indi ayaq saxla, qoy Allahın sözünü sənə bildirim».

Şaulun padşahlığa məsh olunması

10 ¹Şamuel bir qab zeytun yağı götürüb Şaulun başına tökdü və onu öpərək dedi: «Rəbb səni Öz irsi olan İsrail üzərində başçı olmaq üçün məsh etdi, elə deyilmi? ²Bu gün məndən ayrıldıqdan sonra Binyamin torpağında, Selsahda olan Rəhilənin məzarı yanında iki adama rast gələcəksən və onlar sənə deyəcək: “Axtarmağa getdiyin eşşəklər tapılıb. Artıq atan eşşəkləri unudub sizin dərdinizi çəkərək deyir: «Oğluma görə nə edim?»” ³Oradan da irəli keçib Tavordakı palıd ağacının yanına çatacaqsan və həmin yerdə səni Bet-Elə – Allahın hüzuruna çıxan üç adam qarşılayacaq. Onlardan biri üç oğlaq, o biri üç kömbə çörək, biri də bir tuluq şərab aparacaq. ⁴Onlar səni salamlayaraq iki kömbə çörək verəcəklər. Sən də o çörəkləri onlardan alacaqsan. ⁵Bundan sonra Filişt keşik dəstəsinin olduğu yerə – Giveat-Elohimə çatacaqsan. Şəhərə girən zaman orada səcdəgahdan enən bir peyğəmbər dəstəsinə rast gələcəksən. Onların qarşılarında çəng, dəf, ney, lira çalınacaq və onlar peyğəmbərlik edəcək. ⁶Onda Rəbbin Ruhü üzərinə qüvvə ilə enəcək və sən də onlarla birgə peyğəmbərlik edəcəksən və dönüb tamam başqa bir adam olacaqsan. ⁷Bu əlamətlər səndə baş verəndə vəziyyətdə uyğun hərəkət et, çünki Allah səninlədir. ⁸Sən məndən əvvəl Qılqala enəcəksən, mən də

yandırma qurbanları təqdim etmək və ünsiyyət qurbanları kəsmək üçün oraya enəcəyəm. Amma mən yanına gəlib nə edəcəyini sənə bildirənədək yeddi gün gözləməli olacaqsan».

⁹Şaul Şamuelin yanından yola düşmək üçün çevriləndə Allah onun ürəyini dəyişdirdi və bütün bu əlamətlər o gün yerinə yetdi. ¹⁰Oradan Giveaya gedərkən onları bir peyğəmbər dəstəsi qarşıladı və Allahın Ruhu Şaulun üstünə qüvvə ilə endi. Onların arasında Şaul da peyğəmbərlik etməyə başladı. ¹¹Əvvəldən onu tanıyan camaatın hamısı onun peyğəmbərlik etdiyini görəndə bir-birinə belə dedi: «Qışın oğluna nə olub? Məgər Şaul da peyğəmbərlərin sırasındadır?» ^{12ⁿ} Bir adam cavab verib dedi: «Görün onların atası kimdir?» Buna görə də «Məgər Şaul da peyğəmbərlərin sırasındadır?» sözü məsələ çevrildi. ¹³Şaul peyğəmbərlik edəndən sonra səcdəgaha qalxdı.

¹⁴Şaulun əmisi ondan və nökerindən soruşdu: «Hara getmişdiniz?» Şaul dedi: «Eşşəkləri axtarmağa getmişdik, amma gördük ki, tapa bilmirik, ona görə də Şamuelin yanına getdik». ¹⁵Şaulun əmisi dedi: «Rica edirəm, Şamuelin sənə nə dediyini mənə danış». ¹⁶Şaul əmisinə dedi: «Eşşəklərin tapıldığını bizə aydın bildirdi». Lakin padşahlıq haqqında Şamuelin sözünü əmisinə danışmadı.

¹⁷Şamuel xalqı Rəbbin önünə – Mispaya çağırdı. ¹⁸O, İsrail övladlarına dedi: «İsrailin Allahı Rəbb belə deyir: “İsraili Misirdən Mən çıxartdım. Misirlilərin və sizə zülm edən bütün padşahlıqların əlindən sizi Mən azad etdim”. ¹⁹Lakin bələlərinizdən və müsibətlərinizdən sizi qurtaran Allahınızı bu gün rədd etdiniz və Ona “üzərimizə bir padşah qoy” dediniz. İndi isə qəbilələrinizə və nəsillərinizə görə Rəbbin hüsurunda durun».

²⁰Şamuel İsrailin bütün qəbilələrini bir-bir qabağa çıxartdı, Binyamin qəbiləsi püşk ilə seçildi. ²¹Sonra Binyamin qəbiləsini nəsilbənəsil qabağa çıxartdı. Püşk Matri nəslinə düşdü. Nəhayət Qış oğlu Şaul seçildi. Lakin onu axtarıb tapa bilmədilər. ²²Yenə Rəbdən soruşdular: «O buraya hələ gəlməyibmi?» Rəbb dedi: «Odur, yüklərin arasında gizlənib». ²³Qaçıb Şaulu oradan gətirdilər. Xalq arasında duran zaman Şaul xalqın hamısından bir çiyin hündür görünürdü. ²⁴Şamuel bütün xalqa dedi: «Rəbbin seçdiyi bu xalqın arasında bənzəri olmayan adamı görürsünüzmü?» O zaman xalq bir səslə qışqırıb dedi: «Yaşasın padşah!»

²⁵Şamuel padşahlıq qaydalarını xalqa söylədi və kitaba yazıb Rəbbin önünə qoydu. Sonra Şamuel bütün xalqı evinə göndərdi. ²⁶Şaul da Giveaya, öz evinə qayıtdı və qəlblərində Allahın oyanış yaratdığı igidlər onunla bərabər getdilər. ²⁷Bəzi yaramaz adamlar isə belə dedilər: «Bu adam bizi necə qurtaracaq?» Ona xor baxıb hədiyyə göndərmədilər. Şaul isə buna susdu.

ⁿ 10:12 1Şam. 19:23-24

Şaulun Ammonluları məğlubiyyətə uğratması

11 ¹Ammonlu Naxaş gəlib Yaveş-Gileada qarşı ordugah qurdu. Bütün Yaveş əhalisi Naxaşə dedi: «Bizimlə saziş bağla, biz də sənə qulluq edək». ²Ammonlu Naxaş isə onlara dedi: «Bu şərtlə sizinlə razılığa gələrəm ki, hər birinizin sağ gözünü çıxarıb bütün İsraili rüsvay edim». ³Yaveş ağsaqqalları ona dedilər: «Bizə yeddi gün möhlət ver ki, İsrailin bütün ərazisinə qasidlər göndərək və əgər bizi heç kim xilas edə bilməsə, sənə təslim olarıq».

⁴Qasidlər Şaulun Givea şəhərinə gəldilər və xalq arasında bu sözləri car çəkdilər. Bütün xalq da şivən qoparıb ağladı. ⁵Bu vaxt Şaul öküzlərin arxasınca tarladan gəlirdi. O dedi: «Xalqa nə olub ki, ağlayır?» Ona Yaveşlilərin sözünü çatdırdılar.

⁶Həmin sözləri eşidən zaman Allahın Ruhu Şaulun üstünə qüvvə ilə endi, qəzəbindən od tutub yandı. ⁷O, bir cüt öküzünü götürüb parça-parça doğradı və onları qasidlərin əli ilə bütün İsrail ərazisinə göndərüb dedi: «Kim Şaulun və Şamuelin ardınca getməsə, bax öküzləri bu kökə salınacaq». Xalqın arasına Rəbbin xofu düşdü və hamı bir nəfər kimi ayağa qalxdı. ⁸Şaul onları Bezeqdə saydı: İsrail övladları üç yüz min və Yəhuda adamları isə otuz min nəfər oldu.

⁹Gələn qasidlərə dedilər: «Yaveş-Gileadlılara belə deyərsiniz: “Sabah gün qızınca sizə qurtuluş olacaq”». Qasidlər gedib bunu Yaveşlilərə bildirdilər və onlar da sevindilər. ¹⁰Yaveşlilər Ammonlulara dedilər: «Sabah təslim olacağıq və bizimlə gözünüzdə xoş görünən kimi rəftar edin».

¹¹Ertəsi gün Şaul xalqı üç bölməyə ayırdı və səhər qarovulunda düşmən ordugahının içinə girərək gün qızana qədər Ammonluları qırdı. Qalanlar isə elə dağıldılar ki, onlardan iki nəfər bir yerdə qalmadı.

¹²Xalq Şamuelə dedi: «“Şaulmu üzərimizdə padşah olacaq?” deyənlər kimlərdir? O adamları verin öldürək». ¹³Şaul isə dedi: «Bu gün heç kəs öldürülməyəcək, çünki Rəbb bu gün İsrailə qurtuluş verdi».

¹⁴Şamuel xalqa dedi: «Gəlin Qilqala gedək və orada padşahlığı yenidən təsdiq edək». ¹⁵Bütün xalq Qilqala getdi. Orada – Qilqalda Şaulu Rəbbin önündə padşah olaraq qəbul etdilər və sonra Rəbbin önündə ünsiyyət qurbanları kəsdilər. Bütün İsraililər Şaulla birgə böyük bayram etdilər.

Şamuelin nitqi

12 ¹Şamuel İsraililərin hamısına dedi: «Baxın mən dediklərinizə axıradək qulaq asaraq üzərinizə bir padşah təyin etdim. ²İndi qarşınızda padşah gedir, mən isə qocalmışam, saçlarım ağarıb. Budur, oğlanlarım da sizinlədir. Mən də gəncliyimdən bu günə qədər sizin qarşınızda getmişəm. ³Budur, qarşınızdayam, hansınızın öküzünü

almışam? Kimin eşşəyini almışam? Kimi aldatmışam, kimi incitmişəm və yaxud kimdən rüşvət alıb haqsız əməlinə göz yummuşam? Rəbbin və Onun məsh etdiyinin qarşısında mənə qarşı şahadət edin ki, haqqınızı ödəyim». ⁴ Onlar belə cavab verdilər: «Sən bizi heç vaxt aldatmamısan, incitməmişən, heç kimin əlindən də heç nə almamısan». ⁵ Şamuel onlara dedi: «Sizə qarşı əlimdə bir şey tapmadığınız bu gün Rəbb və Onun məsh olunmuş padşahı da şahiddir». Xalq dedi: «Bəli, şahiddir».

^{6j} Şamuel xalqa dedi: «Musanı və Harunu təyin edən, atalarınızı Misir torpağından çıxaran Rəbdir. ⁷ İndi isə Rəbbin hüsurunda dayanın. Rəbbin sizə və atalarınıza etdiyi bütün haqq işlər barədə sübutlar göstərəcəyəm. ^{8p} Yaqub Misirə gəldi. Sonra atalarınız Rəbbə fəryad etdilər. Rəbb Musa ilə Harunu göndərdi ki, atalarınızı Misirdən çıxardıb bu yerdə məskunlaşdırsın. ^{9q r s} Lakin onlar özlərinin Allahı Rəbbi unuttular, Rəbb də onları Xasor ordusunun başçısı Sisraya, Filiştliyə və Moav padşahına təslim etdi. Onlar atalarınıza qarşı vuruşdular». ^{10t} Xalq Rəbbə fəryadla dedi: «Rəbbi atıb Baal və Aştoret bütələrinə qulluq etməklə günah etdik. Ya Rəbb, indi bizi düşmənlərimizin əlindən qurtar və biz Sənə qulluq edərək». ^{11u v w} Rəbb də Yerub-Baalı, Bedanı, İftahı və Şamueli göndərdi. O sizi ətrafınızdakı düşmənlərin əlindən qurtardı və əmin-amanlıqda yaşadınız. ^{12x} Amma siz Ammon padşahı Naxaşın sizə qarşı gəldiyini görəndə Rəbb Allahınız sizə padşah ikən mənə dediniz: «Xeyr, gərək bizə bir padşah hökmranlıq etsin». ¹³ İndi isə budur seçdiyiniz və istədiyiniz padşah! Baxın Rəbb üzərinizə bir padşah qoydu. ¹⁴ Əgər Rəbdən qorxub Ona qulluq edərək səsinə qulaq assanız, əmrinə qarşı çıxmısanız, həm sizə hökmranlıq edən padşahınız, həm də siz Allahınız Rəbbin ardınca gedəcəksiniz. ¹⁵ Yox, əgər Rəbbin səsinə qulaq asmasanız və Rəbbin əmrinə qarşı çıxsanız, o zaman Rəbbin əli atalarınıza qarşı olduğu kimi sizin də əleyhinizə olacaq.

¹⁶ İndi isə dayanın, Rəbbin gözünüz önündə edəcəyi bu böyük hadisəni görün. ¹⁷ Bu gün buğda biçimi deyilmi? Göy gurultusu və yağış göndərsin deyərək Rəbbi çağıracağam, özünüz üçün padşah istəməklə etdiyiniz pisliliyin Rəbbin gözündə nə qədər böyük olduğunu dərk edib görəcəksiniz.

¹⁸ Şamuel Rəbbi çağırırdı və Rəbb o gün göy gurladıb yağış yağdırdı. Bütün xalq həmin gün Rəbdən və Şamueldən çox qorxdı. ¹⁹ Camaat Şamuelə belə dedi: «Qulların üçün Allahın Rəbbə yalvar ki, ölməyək, çünki bütün günahlarımızın üzərinə özümüzə padşah istəmək təqsirini də əlavə etdik». ²⁰ Şamuel isə xalqa dedi: «Qorxmayın, bu pislili həqiqətən siz etmisiniz, lakin Rəbbin yolundan dönməyin, bütün

j 12:6 Çıx. 6:26 p 12:8 Çıx. 2:23 q 12:9 Hak. 4:2 r 12:9 Hak. 13:1 s 12:9 Hak. 3:12
t 12:10 Hak. 10:10 u 12:11 Hak. 7:1 v 12:11 Hak. 11:29 w 12:11 1Şam. 3:20
x 12:12 1Şam. 8:19

qəlbinizlə yalnız Rəbbə qulluq edin. ²¹Dönməyin, çünki o zaman boş bütərlərin ardınca getmiş olacaqsınız, o bütələr ki fayda verməz və xilas etməzlər, çünki puçdurlar. ²²Amma Rəbb xalqını Öz böyük ismi naminə atmayacaq, ona görə ki sizi Öz xalqı etmək Rəbbin xoşuna gəlmişdi. ²³Mənə gəlincə, sizin üçün yalvarmağı dayandırmaqla Rəbbə qarşı günah etmək qoy məndən uzaq olsun. Mən sizə xeyirli və düz yolu öyrədəcəyəm. ²⁴Ancaq Rəbdən qorxun, Ona sədaqətlə, bütün qəlbinizlə xidmət edin. Görün sizin üçün necə əzəmətli işlər görüb. ²⁵Əgər pislilik etməkdə davam etsəniz, həm siz, həm də padşahınız məhv olacaq».

Şaulun itaətsizliyi

13 ¹Şaul bir il padşah oldu və İsrailin üzərində daha iki il padşahlıq edəndən sonra ²o özü üçün üç min nəfər İsraili seçdi. Bunlardan iki min nəfəri Mikmasda və Bet-El təpələrində Şaulun yanında qaldı, min nəfəri isə Binyaminin Givea şəhərində Yonatanın yanında saxladı. Xalqın qalan hissəsini isə Şaul öz evlərinə göndərdi. ³Yonatan Gevadakı Filiştililərin keşik dəstəsinin əsgərlərini qırdı və bunu bütün Filiştililər eşitdilər. Şaul isə İbranilər eşitsinlər deyə bütün ölkədə şeypur çaldırdı. ⁴İsraililərin hamısı Şaulun Filiştililərin keşik dəstəsinə qırdığını, Filiştililərin İsrailə nifrət etdiyini eşitdi. Xalq Şaulun ətrafında yığılmaq üçün Qılqala çağırıldı. ⁵Filiştililər İsrailə vuruşmaq üçün yığıldılar. Otuz min döyüş arabası, altı min atlı və dənizdəki qum dənələrinin sayı qədər camaat çıxıb Bet-Avenin şərqində Mikmasda ordugah qurdu.

⁶İsraililər təhlükə qarşısında olduqlarını gördülər, çünki xalq sıxışdırıldı, xalq mağaralarda, kolluqlarda, qayalarda, məqbərələrdə və nohurlarda gizləndi. ⁷İbranilərdən bəzisi İordan çayından Qad və Gilead torpağına keçmişdi, lakin Şaul isə hələ Qılqalda idi və bütün xalq qorxudan əsə-əsə onun ardınca gedirdi.

⁸Şaul Şamuel təyin etdiyi vaxta qədər yeddi gün gözlədi, lakin Şamuel Qılqala gəlmədi, ona görə də xalq Şaulun yanından dağılmağa başladı. ⁹Şaul dedi: «Yandırma qurbanını və ünsiyyət qurbanını yanıma gətir». O, yandırma qurbanını təqdim etdi. ¹⁰Yandırma qurbanının təqdimi qurtaranda Şamuel gəlib çıxdı və Şaul salamlamaq üçün onu qarşılamağa çıxdı. ¹¹Şamuel dedi: «Sən nə etmisən?» Şaul isə dedi: «Gördüm ki, ətrafımdakı xalq dağılır, sən isə təyin etdiyin gün gəlmədin və Filiştililər Mikmasda toplanıb. ¹²Dedim ki, indi Filiştililər Qılqala, üstümə gələcəklər, mən isə hələ Rəbbin razılığını almamışam. Ona görə də özümü məcbur edib yandırma qurbanını təqdim etdim». ¹³Şamuel Şaula dedi: «Ağılsızlıq etdin, Allahın Rəbbin sənə verdiyi əmrə əməl etmədin. Belə olmasaydı, Rəbb İsrail üzərində sənə padşahlığını əbədi

saxlayacaqdı. ^{14z} Lakin indi padşahlığın davam etməyəcək. Rəbb Özünü üçün Öz ürəyinə yatan bir adam tapıb. Həmin adamı Rəbb xalqına başçı təyin etdi. Çünki sən Rəbbin verdiyi əmrlərə əməl etmədin». ¹⁵ Bundan sonra Şamuel Qılqalı tərk edib Binyaminlilərin Givea şəhərinə çıxdı. Şaul yanında olan xalqı saydı: altı yüz nəfərə qədər idi.

¹⁶ Şaul, oğlu Yonatan və yanında olan xalq Binyaminlilərin Geva şəhərində qalmaqda idi. Filiştililər isə Mikmasda ordugah qurmuşdular. ¹⁷ Filişt ordugahından qarətçi hücumçular üç dəstəyə bölünüb çıxdılar. Bir dəstə Ofra yoluna – Şual torpağına yönəldi. ¹⁸ Digər dəstə isə Bet-Xoron yoluna, o biri dəstə isə çölə – Sevoim vadisinə baxan sərhəd yoluna yönəldi.

¹⁹ Bütün İsrail ölkəsində bir nəfər də olsun dəmirçi yox idi. Filiştililər demişdilər ki, qoy İbranilər qılinc, nizə düzəltməsinlər. ²⁰ Bütün İsraililər kotanlarını, kərkilərini, baltalarını və oraqlarını itiləmək üçün Filiştililərin yanına gəlirdi. ²¹ Kotanın, kərkinin itiləmə qiyməti bir pim^a idi. Bellər, baltalar, bizlər üçün isə şəkəlin üçdə biri qədər gümüş pul alardılar. ²² Ona görə də müharibə zamanı Şaulla Yonatanın yanında olan xalqın əlində qılinc və nizə yox idi, bu silahlar ancaq Şaulun və oğlu Yonatanın əlində olardı.

²³ Filiştililərin keşik dəstəsi Mikmas keçidinə çıxdı.

Yonatanın böyük qələbəsi

14 ¹ Bir gün Şaulun oğlu Yonatan silahdarı olan nökrə dedi: «Gəl qarşı tərəfdə olan Filiştililərin keşik dəstəsinə keçək». Lakin bunu atasına bildirmədi. ² Şaul isə Givea kənarında Miqrondakı nar ağacı altında oturmuşdu, yanındakı xalq altı yüz nəfərə qədər idi. ³ Şiloda Rəbbin kahini, Eli oğlu Pinxas oğlu İkavodun qardaşı Axituvun oğlu Axiya efod geyinmişdi. Yonatanın getdiyindən xalqın xəbəri yox idi. ⁴ Filiştililərin keşik dəstəsinə getmək üçün Yonatanın keçmək istədiyi keçidlər iki şişuclu qayalığın arasında idi. Qayalıqlardan birinin adı Boses, o birinin adı isə Sene idi. ⁵ Qayalıqlardan biri şimal tərəfdən Mikmasa, o biri qayalıq isə cənub tərəfdən Gevaya baxırdı.

⁶ Yonatan silahdarı olan nökrə dedi: «Gəl bu sünnətsizlərin keşik dəstəsinə keçək, bəlkə Rəbb bizim üçün bir iş gördü. Çünki həm çox, həm də az adamların üzərində qələbə çalmaq üçün Rəbbə mane olan yoxdur». ⁷ Silahdarı ona dedi: «Ürəyin necə istəyirsə, elə də et. Get bax, mən sənənləyəm, çünki ürəyimizin istəyi birdir». ⁸ Yonatan dedi: «Gəl bu adamlara tərəf gedib özümüzü onlara göstərək. ⁹ Əgər bizə “sizin yanınıza biz gələne qədər dayanın” desələr, o zaman yerimizdə durub onların yanına çıxmırıq. ¹⁰ Lakin “yanımıza çıxın”, desələr, o zaman

^z 13:14 Həv. 13:22 ^a 13:21 Pim – şəkəlin üçdə ikisi, səkkiz qrama yaxın gümüş pul.

yerimizdən durub onların yanına qalxaraq, çünki Rəbb onları bizə təslim etmişdir və bu bizim üçün əlamət olacaq».

¹¹ İkisi də özünü Filiştililərin keşik dəstəsinə göstərdi. Filiştililər isə dedilər: «Bax İbranilər gizləndikləri deşiklərdən çıxırlar». ¹² Əsgərlər Yonatanla və onun silahdarına dedilər: «Yanımıza çıxın, sizin dərsinizi verək». Yonatan silahdarına dedi: «Ardımca gəl, çünki Rəbb onları İsrailə təslim etdi». ¹³ Yonatan, onun ardınca silahdarı əl və ayaqları ilə yuxarı dırmaşdılar, Yonatan Filiştililəri vurub yıxır, arxadan silahdarı onları öldürürdü. ¹⁴ Bu ilk döyüşdə yarım sahə torpaqda^b Yonatanla silahdarı iyirmi nəfərə qədər adamı qırdı. ¹⁵ Ordugaha, çölə, bütün xalq arasına vəlvələ düşdü. Keşikçi əsgərlər və qarət hücumçuları arasına elə bir çaxnaşma düşdü ki, yer sarsıldı. Bu, Allah xofu idi.

¹⁶ Şaulun Binyamində olan Givea şəhərindəki gözetçiləri baxanda gördülər ki, Filişt qoşunu dağılıb ora-bura qaçır. ¹⁷ Şaul yanında olan xalqa dedi: «İndi sayın, görün bizdən kim yoxdur». Saydıqları zaman Yonatanla silahdarı olmadı. ¹⁸ Şaul Axiyaya dedi: «Allahın sandığını buraya gətirin». Çünki o vaxtlar Allahın sandığı İsraililərin yanında idi.

¹⁹ Şaul kahinə bunu deyərkən Filiştililərin ordugahından gurultu getdikcə çoxalırdı və Şaul kahinə «Əl saxla!» dedi. ²⁰ Şaul və yanında olan bütün xalq yığılıb döyüş meydanına getdilər. Budur, Filiştililərdən hər bir kəs qılıncını öz ətrafındakı qonşusuna qarşı çıxartdı və çox böyük çaşqınlıq yarandı.

²¹ Əvvəlcədən Filiştililər tərəfinə keçən İbranilər Filiştililərlə bərabər ordugaha gəlmişdilər. Onlar da Şaulun və Yonatanın yanında olan İsraililərlə birləşdilər. ²² Efrayim dağlıq bölgəsində gizlənən bütün İsraililər də Filiştililərin qaçdığını eşitdikdə öz döyüş meydanından Filiştililəri qovmağa başladılar. ²³ Beləcə o gün Rəbb İsrailə qələbə qazandırdı və döyüş Bet-Avendən o tərəfə keçdi.

²⁴ İsraililər o gün çox yorulmuşdu. Çünki Şaul «Axşama qədər, Şaul düşmənlərindən qisas alana qədər kim çörək yesə, lənətə gəlsin!» deyərək onlara and içdirmişdi. Xalqdan heç kim dilinə heç nə vurmadı. ²⁵ Bütün xalq meşəyə getdi və torpaq üzərində olan bal şanısına rast gəldi. ²⁶ Xalq meşədə bal şanısına rast gələndə şanıdan bal süzülürdü, lakin heç kəs əlini ağzına aparmırdı, çünki xalq anddan qorxurdu. ²⁷ Lakin Yonatan atasının xalqa and içdirdiyini eşitməmişdi. O, əlindəki dəyənəyi uzadıb ucunu şanı balına batıraraq əlini ağzına apardı və gözlərinə işıq gəldi.

²⁸ Camaat arasından bir nəfər dedi: «“Bu gün kim çörək yesə, lənətə gəlsin!” deyə atan xalqa möhkəm and içdirmiş, buna görə də xalq taqətdən düşmüşdü». ²⁹ Yonatan dedi: «Atam ölkəyə əzab verir. Rica edirəm, baxın bu baldan bir az daddım, gör necə gözlərim işıqlandı!

^b 14:14 Yarım sahə torpaq – yarım hektara qədər sahə.

³⁰ Əgər bu gün düşmənlərdən ələ keçirilən yeməkləri xalq doyunca yemiş olsaydı, gör nələr olardı? O zaman Filiştililər arasında daha böyük qırğın olmazdı?»

³¹ Həmin gün İsraililər Mikmasdan Ayyalona qədər Filiştililəri məğlub etdilər. Xalq çox yorğun idi. ³² Ona görə də düşmən malının üstünə düşüb qoyunları, öküzləri, buğaları yerindəcə kəsdilər və onları qanlı-qanlı yedilər. ³³ Bunu Şaula xəbər verdilər: «Bax xalq əti qanlı-qanlı yeyərək Rəbbə qarşı günah edir». Şaul dedi: «Xəyanət etmisiniz, indi isə yanıma böyük bir daş yuvarlayın». ³⁴ Şaul sözünə davam etdi: «Xalqın arasına gedib onlara deyin: “Hər kəs öküzünü, qoyununu yanıma gətirsin və burada kəsib yesin. Əti qanlı-qanlı yeyərək Rəbbə qarşı günah etməyin”». Bütün xalq o gecə öküzünü öz əli ilə oraya gətirib kəsdi. ³⁵ Şaul Rəbbə bir qurbangah düzəltdi. Bu onun Rəbb üçün qurduğu ilk qurbangah idi.

³⁶ Şaul dedi: «Filiştililərin ardınca gecə ikən düşək ki, dan yeri sökülənə qədər onları talan edək və onlardan heç kimi sağ buraxmayaq». Ona dedilər: «Gözündə nə xoşdursa, onu da et». Kahin isə dedi: «Gəlin buraya – Allahın hüzuruna yaxınlaşaq». ³⁷ Şaul Allahdan soruşdu: «Mən Filiştililərin ardınca düşümmü? Sən onları İsraililərə təslim edəcəksənmi?» Lakin həmin gün Allah ona cavab vermədi. ³⁸ Şaul dedi: «Ey bütün xalq başçıları, buraya yaxınlaşın, bu gün hansı günah etdiyinizi öyrənin və görün. ³⁹ Çünki İsraili qurtaran, var olan Rəbbə and olsun, bu işdə oğlum Yonatan təqsirkar olsa belə, mütləq ölməlidir». Lakin xalq arasından ona cavab verən olmadı. ⁴⁰ Şaul bütün İsraililərə dedi: «Siz bir tərəfdə, mən də oğlumla başqa bir tərəfdə duraq». Xalq Şaula dedi: «Gözündə nə xoşdursa, onu da et». ⁴¹ Şaul İsrailin Allahı Rəbbə dedi: «Həqiqəti üzə çıxart!» Püşk Şaulla Yonatana düşdü. Xalq təmizə çıxdı. ⁴² Şaul dedi: «Mənimlə oğlum Yonatan arasında da püşk atın». Püşk Yonatana düşdü.

⁴³ Şaul Yonatana dedi: «Nə etmisən, mənə bildir!» Yonatan ona dedi: «Ancaq əlimdə olan dəyənəyin ucu ilə bir az bal dadmışam, buna görə ölməliyəmmi?» ⁴⁴ Şaul dedi: «Yonatan, əgər mən səni öldürməsəm, Allah mənə beləsini və bundan betərini etsin! Sən mütləq ölməlisən». ⁴⁵ Xalq Şaula belə dedi: «İsraildə belə böyük qurtuluş zəfəri çalan Yonatanı öldürəcək? Əsla! Var olan Rəbbə and olsun, onun başından bir tük belə, yerə düşməyəcək. Çünki bu gün o, Allahın köməyi ilə iş gördü». Beləliklə, xalq Yonatana qurtardı və o ölmədi. ⁴⁶ Şaul daha Filiştililəri təqib etməyib geri qayıtdı və Filiştililər öz yerlərinə qayıtdılar.

⁴⁷ Beləliklə, Şaul İsrail üzərində padşah olandan sonra ətrafdakı bütün düşmənlərinə – Moavlılara, Ammonlulara, Edomlulara, Sova padşahlarına və Filiştililərə qarşı döyüşdü. Hansı tərəfə gedərdisə, onların

© 14:33 Yar. 9:4; Lev. 7:26-27; 17:10-14; 19:26; Qanun. 12:16,23-25; 15:23

başına bəla gətirirdi. ⁴⁸O şücaət göstərərək Amaleqliləri məğlub etdi və İsraili talan edənlərin əlindən qurtardı.

⁴⁹Şaulun oğulları Yonatan, İşvi və Malki-Şua idi. İki qızından böyüyünün adı Merav, kiçiyinin adı isə Mikal idi. ⁵⁰Şaulun arvadının adı Aximaas qızı Axinoam idi. Ordu başçısı Şaulun əmisi Nerin oğlu Avner idi. ⁵¹Şaulun atası Qışlə Avnerin atası Ner Avielin oğulları idi.

⁵²Şaul ömrü boyu Filiştlilərə qarşı şiddətli döyüşlərdə oldu və o, güclü yaxud da cəsur bir adam görən zaman öz yanına götürürdü.

Şaulun daha bir itaətsizliyi

15 ^{1d} Şamuel Şaula dedi: «Rəbb məni göndərdi ki, Öz xalqı İsrail üzərində padşah olaraq səni məsh edim. İndi isə Rəbbin sözünü dinlə, ^{2e} Ordular Rəbbi belə deyir: “İsraillilər Misirdən çıxan zaman yolda Amaleqlilər onlara qarşı müqavimət göstərdilər. Ona görə də onları cəzalandıracağam. ³İndi get, Amaleqliləri qır, hər şeylərini tamamilə darmadağın et və onlara heyfin gəlməsin. Kişidən qadınadək, yeniyetmədən südəmər körpəyədək, öküzdən qoyunadək, dəvədən eşşəyədək hamısını qır”».

⁴Şaul xalqı çağırırdı və onları Telaimdə saydı: iki yüz min piyada əsgərlə bərabər Yəhudadan on min nəfər var idi. ⁵Şaul Amaleqlilərin şəhərinə gəlib vadidə pusqu qurdu. ⁶O, Qenlilərə dedi: «Gedib Amaleqlilərdən ayrılın ki, sizi də onlarla bərabər qırmayım. Çünki İsrail övladları Misirdən çıxan zaman siz onlara xeyirxahlıq etdiniz». Qenlilər Amaleqlilərdən ayrıldılar.

⁷Şaul Xaviladan Misirin şərqindəki Şura çatana qədər Amaleqliləri qırdı. ⁸Amaleq padşahı Aqaqı sağ tutdu, bütün xalqı isə tamamilə qılncdan keçirdi. ⁹Amma Şaul xalqı ilə birlikdə Aqaqa və Amaleqlilərin ən yaxşı qoyunlarına, öküzlərinə, kökəldilmiş heyvanlarına, quzularına və yaxşı şeylərin hamısına heyfi gəlib tamamilə məhv etmək istəmədi, bütün gərəksiz və yararsız şeyləri isə tamamilə yox etdi.

¹⁰Bundan sonra Rəbbin sözü Şamuelə nazil oldu: ¹¹«Şaulu padşah etdiyimə peşman oldum. Çünki o dönüb Mənim ardımca getməyərək sözlərimi yerinə yetirməyib». Şamuel qəzəbləndi və bütün gecəni Rəbbə fəryad etdi. ¹²O, Şaulla səhər görüşmək üçün erkən durdu, amma ona belə xəbər verdilər: «Şaul Karmelə getdi və özünə abidə qoyandan sonra geri qayıdıb irəlidəki Qılqala endi».

¹³Şamuel Qılqala, Şaulun yanına gəldi. Şaul ona dedi: «Qoy Rəbb sənə xeyir-dua versin, mən Rəbbin sözünə əməl etdim». ¹⁴Şamuel isə dedi: «Elə isə qulaqlarıma gələn bu qoyun mələşməsi və eşitdiyim bu öküz böyürtüsü nədir?» ¹⁵Şaul dedi: «Onları Amaleqlilərdən gətiriblər. Çünki xalq sənin

^d 15:1 1Şam. 10:1 ^e 15:2 Çıx. 17:8-14; Qanun. 25:17-19

Allahın Rəbbə qurban etmək üçün qoyunlarla öküzlərin ən yaxşılarını saxlayıb, qalanlarını isə tamamilə yox etdi». ¹⁶Şamuel Şaula dedi: «Dayan, bu gecə Rəbbin mənə söylədiklərini sənə deyəcəyəm». Şaul dedi: «Danış».

¹⁷Şamuel dedi: «Sən öz gözündə kiçik olduğun halda İsrail qəbilələrinin başçısı olmadınmı? Rəbb səni İsrail üzərinə padşah olaraq məsh etməyibmi? ¹⁸Rəbb səni yürüşə göndərüb dedi: “Günahkarları – Amaleqliləri tamamilə məhv et və qırıb qurtarana qədər onlarla vuruş”. ¹⁹Bəs nə üçün Rəbbin sözünə itaət etmədin, qarətçilik edib talana girişdin və Rəbbin gözündə pis sayılan iş gördün?» ²⁰Şaul Şamuelə dedi: «Mən Rəbbin sözünə itaət etdim. Rəbbin məni göndərdiyi yürüşə getdim. Amaleq padşahı Aqaqı bura gətirdim, Amaleqliləri isə tamamilə məhv etdim. ²¹Lakin xalq talan malından qoyunları və öküzləri, məhv edilməyə həsr olunanlardan ən yaxşısını götürdü ki, Qılqalda Allahın Rəbbə qurban versin». ²²Şamuel isə dedi:

«Rəbb Öz sözünə itaət edilməsindən xoşu gəldiyi qədər
Yandırma qurbanı və başqa qurbanlardan xoşu gələrmə?
Bax itaət etmək qurbandan,
Qulaq asmaq qoçların iç piyindən daha yaxşıdır.

²³Çünki üsyankarlıq fəlcılığa bərabər günahdır,
İnadkarlıq isə özbaşınalıq və bütpərəstliyə bərabərdir.
İndi ki sən Rəbbin sözünü rədd etdin,
O da səni padşahlıqdan rədd etdi».

²⁴Şaul Şamuelə dedi: «Günah etdim, çünki Rəbbin əmrini və sənin sözlərini pozdum və xalqdan qorxub onların sözünə qulaq asdım. ²⁵Rica edirəm, günahımı bağışla və indi mənimlə bərabər geri qayıt ki, Rəbbə səcdə qılım». ²⁶Şamuel Şaula dedi: «Mən sənə geri qayıtmayacağam, çünki sən Rəbbin sözünü rədd etdin. Ona görə Rəbb İsraildə padşah olmayasan deyə səni rədd etdi».

²⁷Şamuel geri qayıtmaq üçün dönən zaman Şaul onun cübbəsinin ətəyindən yapışanda əmək qopdu. ²⁸Şamuel ona dedi: «Bu gün Rəbb də səndən İsrail padşahlığını bu cür qoparıb səndən də yaxşı olan yaxınına verdi. ²⁹İsrailin İzzətliyi yalan söyləməz və fikrini dəyişməz. Axı insan deyil ki, fikrini dəyişsin». ³⁰Şaul dedi: «Günaha batdım. Rica edirəm, indi xalqımın ağsaqqalları və İsrail qarşısında mənə hörmət et və mənimlə birlikdə geri qayıt ki, Allahın Rəbbə səcdə qılım». ³¹Şamuel Şaulun arxasınca geri qayıtdı və Şaul Rəbbə səcdə qıldı.

³²Şamuel dedi: «Amaleq padşahı Aqaqı buraya – mənim yanıma gətirin». Aqaq isə onun yanına tərəddüd içində gəldi. Aqaq öz-özünə deyirdi: «Görəsən acı ölüm məni mütləq haqlayıbmı?» ³³Şamuel dedi: «Sənin qılincın qadınları necə övladsız qoyurdusa, sənin anan da qadınlar arasında beləcə övladsız qalacaq». Şamuel Qılqalda – Rəbbin önündə Aqaqı doğradı.

³⁴Sonra Şamuel Ramaya getdi, Şaul isə Giveadakı evinə qalxdı.
³⁵Şamuel ölənə qədər daha Şaulu görmədi, çünki Şaulun dərini çəkirdi.
 Rəbb Şaulu İsrailin padşahı etdiyinə peşman olmuşdu.

Davudun padşah seçilməsi

16 ¹Rəbb Şamuelə dedi: «İsrail üzərində padşah olmasın deyə Şaulu rədd etdiyim halda sən nə vaxta qədər onun dərini çəkəcəksən? Yağ buynuzunu yağla doldur və get. Səni Bet-Lexemli Yesseyin yanına göndərirəm. Çünki onun oğulları arasında Özüm üçün padşah təyin etmişəm». ²Şamuel dedi: «Necə gedim? Axı Şaul eşitsə, məni öldürər». Rəbb dedi: «Özünlə bir düyü götürüb “Rəbbə qurban kəsmək üçün gəlmişəm” de. ³Yesseyi də qurban mərasiminə dəvət et və sonra nə edəcəyini sənə bildirəcəyəm. Sənə deyəcəyim adamı Mənim üçün məsh edəcəksən». ⁴Şamuel Rəbbin söylədiyi kimi Bet-Lexemə getdi. Şəhərin ağsaqqalları onu həyəcanla qarşıladılar və dedilər: «Bu gəlişin xeyirdirmi?» ⁵O dedi: «Bəli, xeyirdir. Rəbbə qurban kəsmək üçün gəlmişəm. Özünüzü təqdis edin və mənimlə bərabər qurban mərasiminə gəlin». Şamuel Yesseylə oğullarını da təqdis edərək onları da qurban mərasiminə dəvət etdi.

⁶Onlar gələrkən Şamuel Eliava baxıb dedi: «Doğrudan da, Rəbbin məsh etdiyi Rəbbin qarşısındadır!» ⁷Lakin Rəbb Şamuelə belə dedi: «Onun görünüşünə və uca boyuna baxma, Mən onu rədd etmişəm. Ona görə ki Rəbb insanın gördüyü kimi görməz, çünki insan zahirə, Rəbb isə ürəyə baxar». ⁸O zaman Yessey Avinadavı çağırırdı və onu Şamuelin qarşısından keçirdi. Şamuel dedi: «Rəbb bunu da seçmədi». ⁹Yessey Şammanı gətirdi və Şamuel dedi: «Rəbb bunu da seçmədi». ¹⁰Yessey isə oğlanlarının yeddisini Şamuelin qarşısından keçirdi. Şamuel Yesseyə dedi: «Rəbb bunları seçmədi». ¹¹Sonra Yesseydən soruşdu: «Oğlanlarının hamısı budur?» Yessey cavab verdi: «Lap kiçiyi də var, odur, qoyun otarır». Şamuel Yesseyə dedi: «Bir nəfər göndər, qoy o da buraya gəlsin. Çünki o buraya gəlməsə, biz süfrəyə oturmayacağıq». ¹²Yessey adam göndərüb onu içəri gətirdi. Oğlan alyanaq, gözləri gözəl, üzü göyçək idi. Rəbb Şamuelə dedi: «Dur, onu məsh et, çünki seçilmiş budur». ¹³Şamuel yağ buynuzunu götürüb qardaşları arasında onu məsh etdi və o gündən başlayaraq Davudun üzərinə Rəbbin Ruhu qüvvə ilə endi. Sonra Şamuel qalxıb Ramaya getdi.

Şaul və Davud

¹⁴Rəbbin Ruhu Şauldan ayrıldıktan sonra Rəbbin izni ilə şər bir ruh ona əzab verirdi. ¹⁵Şaulun əyanları ona belə dedilər: «Budur, indi Allahın izni ilə şər bir ruh sənə əziyyət verir. ¹⁶Ey ağamız, qarşıda olan qullarına əmr et ki, yaxşı cəng çalan bir adam axtarsınlar. Allahın izni

ilə şər ruh sənin üstünə gələn zaman o, lira çalar, sən də ruhlanarsan». 17Şaul əyanlarına dedi: «Elə isə mənim üçün yaxşı çəng çalan bir adam tapıb yanıma gətirin». 18Gənc əyanlardan biri cavab verdi: «Mən görmüşəm ki, Bet-Lexemli Yesseyin oğlu yaxşı çəng çalır. O, igid, cəsur döyüşçü, müdrikliklə danışan, yaraşılıq bir oğlandır və Rəbb onunladır». 19Şaul Yesseyin yanına qasidlər göndərüb dedi: «Qoyunotaran oğlun Davudu mənim yanıma göndər». 20Yessey bir eşşəyə çörək, bir tuluq şərab, bir oğlaq yüklədi və oğlu Davudun əli ilə Şaula göndərdi. 21Davud Şaulun yanına gəldi və onun qulluğunda durdu. Davud Şaulun çox xoşuna gəldi və onu öz silahdarı etdi.

22Sonra Şaul Yesseyin yanına adam göndərüb dedi: «Rica edirəm, qoy Davud yanımda qalsın, çünki o, gözümdə lütf tapıb». 23Hər dəfə Allahın izni ilə Şaula şər ruh gələn zaman Davud lirasını götürüb çalar, Şaul sakitləşər, yaxşı olar və şər ruh ondan ayrılırdı.

Davud Qolyatı öldürür

17 1Filiştililər müharibə üçün ordularını toplayıb Yəhudaya mənsub Soko şəhərində cəmləşdilər. Soko ilə Azeqa şəhəri arasında olan Efes-Dammimdə ordugah qurdular. 2Şaulla İsraililər toplaşub Ela vadisində ordugah qurdular və Filiştililərə qarşı döyüş üçün düzüldülər.

3Filiştililər bir təpənin üstündə, İsraililər isə o biri təpədə dayanmışdılar, aralarında vadi var idi. 4Qat şəhərindən olan Qolyat adlı bir cəngavər Filiştililərin ordugahından irəli çıxdı. Onun boyu altı qulac bir qarış idi. 5Başında tunc dəbilqəsi vardı, əyninə beş min şekel ağırlığında tuncdan pullu zireh geymişdi. 6Baldırlarına tunc zireh taxmışdı, kürəyində isə tunc mizraq vardı. 7Nizəsinin sapı toxucu dəzgahının əriş ağacı boyda olub dəmir ucu altı yüz şekel ağırlığında idi. Qalxan daşıyan silahdarı isə onun qabağında gedirdi.

8Qolyat İsrail alaylarının qarşısında dayanaraq qışqıra-qışqıra dedi: «Niyə döyüşə çıxıb düzülmüsünüz? Mən Filiştili, siz də Şaulun qulları deyilsinizmi? Aranızdan bir kişi tapın, qoy yanıma gəlsin. 9Əgər mənimlə vuruşanda o məni öldürərsə, onda biz sizə qul olarıq, yox əgər mən onu vurub öldürsəm, onda siz bizə qul olub qulluq edəcəksiniz». 10Sonra Filiştili sözünü belə davam etdirdi: «Bu gün mən İsrail alaylarına meydan oxuyuram. Mənim qarşıma təkbətək vuruşmaq üçün bir kişi çıxarın!» 11Filiştilinin bu sözlərini eşidən Şaul və bütün İsraililər vahiməyə düşüb çox qorxdular.

12Davud Yəhudanın Bet-Lexem şəhərindən olan Yessey adlı bir Efratlinin oğlu idi. Yesseyin səkkiz oğlu var idi. Şaulun dövründə Yessey qocalıb yaşa dolmuşdu. 13Onun üç böyük oğlu Şaulun ardınca döyüşə

^f 17:4 Altı qulac bir qarış – təqribən 3 metr.

getmişdi. Döyüşə gedən üç oğlunun adı belə idi: birincisi Eliav, ikincisi Avinadav və üçüncüsü Şamma. ¹⁴Davud Yesseyin ən kiçik oğlu idi. Üç böyük oğlu isə Şaulun ardınca gedirdi. ¹⁵Davud da atasının sürüsünü otarmaq üçün Şaulun yanından Bet-Lexemə gedər və geri qayıdardı. ¹⁶Filiştli Qolyat qırx gün səhər-axşam İsraililərə meydan oxudu.

¹⁷Bir gün Yessey oğlu Davuda dedi: «İndi qardaşların üçün bu bir efa qovurğa və on kömbə çörəyi götür, ordugaha – qardaşlarının yanına tələs. ¹⁸Bu on parça pendiri də minbaşı üçün götür, ondan qardaşlarının hal-əhvalını soruş və mənə onlardan bir xəbər gətir». ¹⁹Davudun qardaşları Şaul və bütün İsraililərlə birgə Ela vadisində Filiştliylə döyüşdə idi.

²⁰Davud səhər tezdən durub qoyunlarını çobana tapşırıraq Yesseyin buyurduğu kimi ərzaqları götürüb getdi. O, ordugaha gələn zaman ordu döyüş meydanına çıxır və nərə çəkərək döyüşə düzülürdü. ²¹İsraililərlə Filiştliylər döyüşmək üçün üz-üzə dayandılar. ²²Davud gətirdiyi şeyləri tədarük keşikçisinə verdi, özü isə cəbhəyə qaçdı və qardaşlarının yanına gəlib onları salamladı. ²³Davud onlarla söhbət edərkən Filiştliyərin Qat şəhərindən olan Qolyat adlı cəngavər öz alaylarının arasından irəli çıxıb yenə əvvəlki kimi sözlər söylədi. Davud bunu eşitdi.

²⁴Bütün İsraililər bu adamı görəndə bərk qorxdular və onun qarşısından qaçdılar. ²⁵İsraililər dedilər: «Qabağa çıxan bu adamı görürsünüzmü? Doğrudan da, o, İsrailə meydan oxumağa çıxıb. Kim onu öldürsə, padşah onu var-dövlətə çatdıracaq, qızını ona verəcək və atasının ailəsini İsraildəki vergidən azad edəcək». ²⁶Davud yanındakı adamlara dedi: «Bu Filiştlini öldürüb İsraili bu xəcalətdən qurtaran adama nə ediləcək? Axı bu sünnətsiz Filiştli kimdir ki var olan Allahın alaylarına meydan oxuyur?» ²⁷Xalq onu öldürən adama nə ediləcəyini deyərək eyni sözü təkrar etdi.

²⁸Davud adamlarla danışarkən böyük qardaşı Eliav onun səsini eşitdi və qəzəbdən alovlanaraq dedi: «Sən niyə aşağı enmisən? Çöldəki bir neçə qoyunumuzu kimə tapşırmısən? Bilirəm, sən lovğalığından və ürəyinin pis niyyətinəndən ötrü buraya döyüşə tamaşa etmək üçün gəlmisən». ²⁹Davud dedi: «Axı indi mən nə etmişəm? Yəni danışa da bilmərəm?» ³⁰Davud oradan qayıdıb başqasından soruşdu və xalq ona yenə də əvvəlki kimi cavab verib eyni sözləri dedi.

³¹Davudun bu sözlərini eşidənlər bunu Şaula çatdırdılar. Şaul onu yanına çağırırdı. ³²Davud Şaula dedi: «Bu adamdan ötrü heç kim ürəyini üzməsin. Sənin qulun gedib o Filiştli ilə vuruşacaq». ³³Şaul Davuda dedi: «Bu Filiştli ilə vuruşmağa hünərin çatmaz, çünki sən hələ uşaqsan, o isə cavanlığından döyüşçüdür». ³⁴Davud Şaula dedi: «Sənin qulun atasının qoyunlarını otaranda aslan yaxud da ayı gəlib sürüdə bir quzu götürəndə ³⁵mən arxadan çıxıb onu vurardım və ağzından

quzunu qurtardım. Əgər üstümə atılardısı, mən boğazının tüklərindən tutaraq çırpıb öldürərdim. ³⁶Bu qulun həm aslan, həm də ayı öldürüb, bu sünnətsiz Filiştli də onlardan biri kimi olacaq, çünki o, var olan Allahın alaylarına meydan oxumuşdur». ³⁷Davud sözünə davam etdi: «Məni aslan pəncəsindən, ayı pəncəsindən qurtaran Rəbb bu Filiştlinin də əlindən qurtaracaq». Şaul Davuda dedi: «Get, Rəbb sənə yar olsun!»

³⁸Şaul öz silahlarını Davuda bağladı və başına tunc dəbilqə qoyub əyninə zireh geyindirdi. ³⁹Davud bu zirehin üstündən qılınc taxıb gəzməyə çalışdı, çünki ona alışmamışdı. Sonra Davud Şaula dedi: «Bunlara alışmadığım üçün gəzə bilmirəm». Davud onları əynindən çıxartdı. ⁴⁰Sonra əlinə dəyənəyini götürüb çaydan özünə beş hamar daş seçdi və onları üstündəki çoban torbasına – dağarcığına qoyub əlində sapand Filiştliyə yaxınlaşdı.

⁴¹Filiştli irəliləyərək Davuda yaxınlaşırdı. Qalxan daşıyan nökrə isə onun qabağında idi. ⁴²O nəzər salıb Davudu görəndə ona kinayə ilə baxdı. Çünki Davud gənc, alyanaq, üzügöyçək idi. ⁴³Filiştli Davuda dedi: «Məgər mən itəm ki, üstümə dəyənəklərlə gəlirsən». Filiştli öz allahları ilə Davudu lənətlədi və dedi: ⁴⁴«Yanıma gəl, sənin ətini göydəki quşlara və çöldəki heyvanlara verim».

⁴⁵Davud isə Filiştliyə dedi: «Sən mənim üstümə qılınc, nizə və mizraqa gəlirsən, lakin mən sənə üstünə söydüyün İsrail alaylarının Allahı Ordular Rəbbinin ismi ilə gəlirəm. ⁴⁶Bu gün Rəbb səni mənə təslim edəcək və mən səni öldürəcəyəm. Başını bədənindən ayıracağam. Bu gün Filişt ordusunun leşlərini göydəki quşlara və yerdəki heyvanlara verəcəyəm. Bundan sonra bütün dünya biləcək ki, İsraildə Allah var. ⁴⁷Bütün bu camaat biləcək ki, Rəbb qılınc ilə nizə ilə xilas etməz, çünki bu döyüş Rəbbindir və O sizi bizə təslim edəcək».

⁴⁸Davudun qabağına çıxmaq üçün Filiştli durub yaxınlaşanda Davud cəld onu qabaqlayıb Filişt alaylarına tərəf qaçdı. ⁴⁹Davud əl atıb dağarcığından bir daş götürdü, sapandla fırladaraq Filiştlinin alnından vurdu. Daş onun alına batdı və o, üzüstə yerə yığıldı.

⁵⁰Davud Filiştlini sapandla, daşla məğlub etdi və vurub yerə sərdi. Davudun əlində qılınc yox idi. ⁵¹O qaçıb bu Filiştlinin üstünə çıxdı. Filiştlinin qılıncını götürdü, qınından çəkib onu öldürdü və sonra başını kəsdi. Filiştliyə öz cəngavərinin öldürüldüyünü görəndə qaçdılar. ⁵²İsraililərlə Yəhudalılar isə qalxıb nəre çəkildilər və Filiştliyə Qatın girişinə və Eqronun darvazalarına çatana qədər qovdular. Filiştliyədən ölənlər Şaarayim yolu boyu Qata və Eqrona qədər yerə sərilmişdilər. ⁵³İsrail övladları Filiştliyə arxadan qovandan sonra qayıdıb onların ordugahını talan etdilər. ⁵⁴Davud Qolyatın başını götürüb Yerusəlimə gətirdi, lakin silahını öz çadırına qoydu.

⁵⁵Şaul Davudun Filiştliyə qarşı çıxdığını görən zaman ordu başçısı Avnerə «Avner, bu gənc kimin oğludur?» deyərək soruşdu. Avner isə dedi:

«Padşah sağ olsun, bilmirəm». ⁵⁶Padşah dedi: «Öyrən gör, bu cavan kimin oğludur». ⁵⁷Davud Qolyatı öldürüb qayıdandan sonra Avner onu götürüb Şaulun qarşısına gətirdi. Filiştlinin başı onun əlində idi. ⁵⁸Şaul ona dedi: «Ey cavan, kimin oğlusan?» Davud cavab verdi: «Qulun Bet-Lexemli Yesseyin oğluyam».

Davud və Yonatan

18 ¹Davud Şaulla danışığını qurtaran kimi Yonatanın qəlbi Davudun qəlbinə bağlandı və Yonatan onu öz canı kimi sevdi. ²Şaul o gündən sonra Davudu öz yanında saxlayıb bir daha atasının evinə qayıtmağa qoymadı. ³Yonatan isə Davudla əhd bağladı, çünki onu öz canı kimi sevirdi. ⁴Yonatan cübbəsini əynindən çıxarıb qılinc, ox-kaman və kəməri ilə birlikdə zirehini Davuda verdi.

⁵Şaul Davudu hansı iş göndərirdisə, o uğur qazanırdı. Ona görə də Şaul Davudu döyüşçülərinin başçısı etdi və bu da həm xalqın, həm də Şaulun əyanlarının gözüne xoş göründü.

Şaulun Davuda paxıllıq etməsi

⁶Davud Filiştli Qolyatı öldürüb qayıdanda əsgərlər geri gələrkən İsrailin bütün şəhərlərindən qadınlar dəflərlə, üçsimli alətlərlə şənlik mahnısı oxuyaraq və rəqs edərək padşah Şaulu qarşılamaq üçün çıxırdılar. ⁷⁸Qadınlar rəqs edə-edə belə mahnı oxuyurdular:

«Şaul qırdı minləri,
Davudsa on minləri».

⁸Şaul bundan çox qəzəbləndi, çünki bu söz onun gözündə pis göründü və dedi: «Davud üçün on minləri, mənim üçünsə ancaq minləri deyirlər. Təkcə padşahlıq qaldı, bundan başqa nə var ki, ona verilsin?» ⁹O gündən sonra Şaul Davuda çəp-çəp baxmağa başladı.

¹⁰Ertəsi gün Allahın izni ilə şər ruh Şaulun üstünə qüvvə ilə gəldi və o, evinin ortasında sayıqlamağa başladı. Davud isə hər gün etdiyi kimi yenə də əlində lira çalırdı. Şaulun nizəsi əlində olardı. ¹¹Şaul «qoy Davudu bu nizə ilə divara yapışdırım» deyərək nizəni atdı. Lakin Davud onun qabağından iki dəfə kənara çəkildi. ¹²Şaul Davuddan qorxdı, çünki Rəbb Davudla idi və Şauldan ayrılmışdı. ¹³Ona görə də Şaul onu öz yanından uzaqlaşdırıb minbaşı etdi və Davud xalqı döyüşə aparıb-gətirməyə başladı. ¹⁴Davud bütün yürüşlərində uğur qazanırdı, çünki Rəbb onunla idi. ¹⁵Şaul Davudun böyük uğurlar qazandığını görüb çox qorxdı. ¹⁶Bütün İsrail və Yəhuda xalqı isə Davudu çox sevirdi, çünki onları döyüşlərə aparıb-gətirirdi.

¹⁷Şaul Davuda dedi: «Bax, budur böyük qızım Merav, onu sənə ərə verəcəyəm. Ancaq sən uğrumda cəsur ol və Rəbbin döyüşlərini apar».

Çünkü Şaul «qoy o mənim yox, Filiştlilərin əlində ölsün» deyə fikirləşdi. ¹⁸Davud Şaula dedi: «Axı mən kiməm ki? Ailəm kimdir, İsraildə atamın nəslə kimdir ki, padşaha kürəkən olum?» ¹⁹Şaulun qızı Merav isə Davuda veriləcəyi vaxt Mexolalı Adrielə ərə verildi.

²⁰Şaulun o biri qızı Mikal Davuda vurulmuşdu. Bu xəbəri Şaula çatdırdılar və bu onun gözündə xoş göründü. ²¹Şaul «Davuda Mikalı verim ki, bu ona bir tələ olsun. Qoy Davud Filiştlilərin əli ilə öldürülsün» deyə fikirləşdi. Sonra Şaul Davuda dedi: «Bu gün mənə kürəkən olmaq üçün əlində ikinci fürsət var». ²²Şaul əyanlarına əmr etdi ki, Davuda gizləncə belə desinlər: «Bax padşahın səndən xoşu gəlir və bütün əyanları da səni sevir; gəl indi padşaha sən kürəkən ol». ²³Şaulun əyanları bu sözləri Davuda eşitdirəndə o belə dedi: «Kasıb və gərəksiz adam olan mən padşahamı kürəkən olum? Məgər bu sizin gözlünüzdə kiçik işdirmi?» ²⁴Şaulun əyanları «Davud belə söylədi» deyərək onun sözünü Şaula çatdırdılar. ²⁵Şaul dedi: «Davuda deyərsiniz: “Padşah səndən başlıq pulu istəmir. Ancaq padşahın düşmənlərindən qisas almaq üçün yüz Filiştlinin sünnət ətinə istəyir”». Bunu da Şaul Davudu Filiştlilərin əli ilə həlak etmək üçün quraşdırmışdı.

²⁶Şaulun əyanları bu sözləri Davuda çatdırdılar və padşahın kürəkəni olmaq onun gözündə xoş göründü. Təyin olunan günlər hələ başa çatmamış ²⁷Davud qalxıb adamları ilə getdi və Filiştlilərdən iki yüz kişini öldürdü. Padşahın kürəkəni olmaq üçün Davud onların sünnət ətinə gətirdi və onları tam sayda padşaha verdilər. Şaul qızı Mikalı Davuda ərə verdi. ²⁸Şaul Rəbbin Davudla olduğunu görüb başa düşdü. Şaulun qızı Mikal isə Davudu sevir. ²⁹Bundan sonra Şaul Davuddan daha da qorxdı və ömrünün sonuna qədər ona düşmən oldu.

³⁰Filiştlilərin başçıları döyüşə çıxırdılar. Onlar hər dəfə döyüşə çıxanda Davud Şaulun əyanlarının hamısından daha çox uğur qazanırdı. Buna görə də onun adı çox şöhrətlənmişdi.

Şaulun Davudu təqib etməsi

19 ¹Şaul oğlu Yonatana və bütün əyanlarına tapşırırdı ki, Davudu öldürsünlər. Lakin Şaulun oğlu Yonatanın Davuddan çox xoşu gəlirdi. ²Yonatan Davuda xəbər verib dedi: «Atam Şaul səni öldürmək istəyir. İndi isə rica edirəm, səhərə qədər özünü qoru. Bir yer tap, gizlən. ³Mən isə çöldə gizləndiyin yerə çıxaraq atamın yanında dayanıb sənə haqqında onunla danışacağam. Əgər bir şey görsəm, gəlib sənə xəbər verərəm». ⁴Yonatan atası Şaula Davudu tərifləyib dedi: «Padşah qulu Davuda qarşı günah etməsin, çünki o sənə qarşı heç vaxt günah etməyib və onun işləri sənə üçün çox xeyirli olmuşdur. ⁵O, canını dişinə tutub Qolyatı öldürdü və Rəbb bütün İsrailə böyük qələbə qazandırdı. Bunu sən də görüb sevindin. Davudu boş yerə öldürməklə nə üçün nəhaq qan töküüb günah edirsən?» ⁶Şaul Yonatanın sözünü dinləyib

«var olan Rəbb haqqı, onu öldürməyəcəyəm» deyə and içdi. ⁷Yonatan Davudu çağırdı və bütün bu sözləri ona xəbər verdi. Sonra o, Davudu Şaulun yanına gətirdi və Davud əvvəlki kimi Şaulun qulluğunda durdu.

⁸Yenidən müharibə başladı. Davud qalxıb Filiştilərə qarşı vuruşdu, onları məğlubiyyətə uğrattı və Filiştilər Davudun qabağından qaçdılar. ⁹Şaul əlində nizə evdə oturmuşdu, Rəbbin izni ilə şər ruh onun üzərinə endi. Davud isə əlində lira çalırdı. ¹⁰Şaul Davudu nizə ilə divara yapışdırmağa çalışdı, lakin Davud Şaulun qabağından qaçdı, nizə divara yapışdı. Davud o gecə qaçıb canını qurtardı.

¹¹^h Şaul Davudun evinə adamlar göndərdi ki, onu güdüb səhər ikən öldürsünlər. Davudun arvadı Mikal bunu Davuda xəbər verib dedi: «Əgər bu gecə canını qurtarmasan, səhər ikən öldürüləcəksən». ¹²Sonra Mikal Davudu pəncərədən aşağı saldı və o qaçaraq qurtuldu. ¹³Mikal ev bütününü götürüb yatağa uzatdı və başına tüklü keçi dərisi keçirib üstünü paltarla örtüdü. ¹⁴Şaulun Davudu yaxalamaq üçün göndərdiyi adamlar gələndə Mikal dedi ki, o xəstədir. ¹⁵Şaul Davudu görmək istəyirdi. Onun üçün başqa adamlar göndərib dedi: «Onu yatağının içindən çıxarıb yanıma gətirin ki, öldürüm». ¹⁶Bu adamlar içəri girib gördülər ki, yataqda başına tüklü keçi dərisi keçirilmiş büt uzanıb. ¹⁷Şaul Mikala dedi: «Niyə məni aldatdın? Düşməni buraxdın, o da qurtuldu». Mikal Şaula cavab verdi: «Davud mənə dedi ki, məni burax, gedim! Axı niyə səni öldürüm?»

¹⁸Davud qaçıb qurtuldu və Ramaya, Şamuelin yanına gəldi. Şaulun ona qarşı nə etdiyini təfəsilatı ilə Şamuelə danışdı və onunla birlikdə gedib Nayot məhəlləsində qaldılar. ¹⁹«Budur, Davud Ramanın Nayot məhəlləsindədir» deyə Şaula xəbər verdilər. ²⁰Şaul Davudu gətirmək üçün oraya adamlar göndərdi. Adamlar Şamuelin başçılığı altında peyğəmbərlər dəstəsinin peyğəmbərlik etdiyini gördülər. Onda bu adamların da üstünə Allahın Ruhu endi və onlar da peyğəmbərlik etməyə başladılar. ²¹Bunu Şaula xəbər verdilər, o başqa adamlar göndərdi və onlar da peyğəmbərlik etdilər. Şaul üçüncü dəfə yenə adamlar göndərdi, onlar da peyğəmbərlik etdilər. ²²Axırda özü Ramaya getdi və Sekuda olan böyük quyunun yanına gəlib oradakılardan soruşdu: «Şamuella Davud haradadırlar?» Bir nəfər dedi ki, budur, Ramadakı Nayotda. ²³Şaul Ramadakı Nayota gedəndə onun da üstünə Allahın Ruhu endi və Ramadakı Nayota çatana qədər peyğəmbərlik edərək getdi. ²⁴ⁱ Sonra o, paltarını soyunub Şamuelin qabağında peyğəmbərlik etdi və gəlib bütün o günü və gecəni çılpaq yerə səriltdi. Buna görə də «Məgər Şaul da peyğəmbərlərin sırasındadır?» deyirlər.

Yonatanla Davudun əhdi

20 ¹Davud Ramadakı Nayotdan qaçdı və gəlib Yonatanı dedi: «Axı nə etmişəm? Təqsirim nədir? Atana qarşı nə günahım

^h 19:11 Zəb. 59 başlıq ⁱ 19:24 1Şam. 10:11-12

var ki, canımın qəsdinə durub?» ²Yonatan ona cavab verdi: «Əsla, sən ölməyəcəksən. Bax böyük olsun, kiçik olsun, atam mənə deməmiş bir iş görməz. Axı niyə atam məndən bu işi gizlətsin? Belə şey ola bilməz!» ³Davud yenə and içib dedi: «Atan əmindir ki, mən sənin gözündə lütf tapmışam. Ona görə deyir ki, qoy Yonatan bunu bilməsin, yoxsa kədərlənər. Lakin var olan Rəbbə və canına and olsun, mənimlə ölüm arasında, həqiqətən, ancaq bir addım var». ⁴Yonatan Davuda dedi: «Sənin üçün ürəyin nə istəsə, onu da edəcəyəm». ^{5j}Davud Yonatana dedi: «Sabah Təzə Ay mərasimidir və mütləq padşahla yeməyə oturmaliyam. Lakin sən mənə birisi gün axşama qədər izin ver, gedib çöldə gizlənim. ⁶Əgər atan məni axtararsa, o vaxt da ki, Davud öz şəhərinə – Bet-Lexemə dəymək üçün məndən izin istədi. Çünki orada bütün ailəsinin illik qurbanı vardır. ⁷Əgər “lap yaxşı” deyərsə, deməli sənin qulun salamatdır, yox, əgər qəzəblənərsə, onda o mənə pislik etmək niyyətindədir. ⁸Belə olarsa, bu quluna xeyirxahlıq et, çünki qulunu özünlə Rəbbin əhdinə saldın. Əgər mənim təqsirim varsa, sən özün məni öldür. Axı nə üçün məni atanın yanına aparmalısan?» ⁹Yonatan dedi: «Əsla, bu sənin başına gəlməz! Atamın sənə pislik etmək niyyətində olduğunu bilsəydim, sənə xəbər verməzdimmə?» ¹⁰Davud Yonatana dedi: «Atan sənə sərt cavab versə, bunu mənə kim bildirəcək?» ¹¹Yonatan Davuda dedi: «Gəl çölə çıx». Hər ikisi çölə çıxdı.

¹²Sonra Yonatan Davuda dedi: «İsrailin Allahı Rəbbə and olsun, sabah yaxud o birisi gün bu vaxtlar mən atamdan fikrini öyrənərəm. Əgər, həqiqətən, Davuda qarşı fikri yaxşıdırsa, bu xəbəri sənə çatdıraram. ¹³Yox, əgər sənə pislik etmək atamın xoşuna gəlsə və mən bunu sənə deməsəm, salamat gedəsən deyə səni yola salmasam, Rəbb Yonatana beləsini və bundan betərini etsin. Rəbb necə atamla oldusa, qoy sənənlə də elə olsun. ¹⁴Əgər sağ qalaramsa, Rəbbin sədaqətini mənə göstərərsən. Yox, əgər ölsəm, ^{15k} bu sədaqəti Rəbb Davudun bütün düşmənlərini yer üzündən silən zaman da heç vaxt evimdən kəsməyəcəksən». ¹⁶Yonatan Davud nəslə ilə əhd bağlayıb dedi: «Qoy Rəbb Davudun düşmənlərini Özün cəzalandırsın!» ¹⁷Yonatan Davuda olan sevgisi naminə bir də ona and içdirdi, çünki onu öz canı kimi seviridi.

¹⁸Yonatan dedi: «Sabah Təzə Ay mərasimidir, yerin boş olduğu üçün səni axtaracaqlar. ¹⁹Üç gün qalandan sonra tezdən bura enərsən və əvvəl gizləndiyin yerə gəlib Ezel^l daşının yanında oturarsan. ²⁰Mən hədəfə atan kimi daşın bir tərəfinə üç ox atacağam. ²¹Sonra “get oxları tap” deyərək bir uşaq göndərəcəyəm. Bax əgər uşağa “oxlar burada – sənənin yanındadır, get onları oradan götür” desəm, yanıma gəl, çünki sənənin üçün salamatlıqdır və var olan Rəbbə and olsun, heç bir şey yoxdur.

j 20:5 Say. 28:11 k 20:15 2Şam. 9:1 l 20:19 Ezel – ibrani dilində ayrılıq.

²²Lakin əgər uşağa “oxlar səndən uzaqdadır” desəm, öz yolunla çıx get, çünki Rəbb səni uzağa göndərmişdir. ²³Aramızda danışdığımız sözə gəlinəcə, bil ki, Rəbb əbədi olaraq səninlə mənim aramdadır».

²⁴Davud çöldə gizləndi. Təzə Ay mərasimi başlayarkən padşah yeməyə oturdu. ²⁵Həmişəki kimi padşah öz yerində – divarın yanında oturdu. Yonatan ayağa qalxdı və Avner Şaulun yanında oturdu. Davudun yeri isə boş idi. ²⁶Şaul o gün bir söz demədi, çünki elə düşünürdü ki, Davudun başına nə isə gəlib. Yəqin ki natəmizdir. ²⁷Ertəsi gün – Təzə Ay mərasiminin ikinci günü Davudun yeri yenə də boş idi və Şaul oğlu Yonatanı dedi: «Nə üçün Yesseyin oğlu nə dünən, nə də bu gün yeməyə gəlməyib?» ²⁸Yonatan Şaula belə cavab verdi: «Davud Bet-Lexemə getmək üçün təkidlə məndən izin istədi. ²⁹Mənə dedi: “Rica edirəm, izin ver gedim, çünki şəhərdə ailəmizin qurbanı var. Orada olmağımı böyük qardaşım mənə əmr etmişdi. Əgər indi gözündə lütf tapmışamsa, rica edirəm, məni burax, gedim qardaşlarımla görüşüm”. Buna görə də padşahın süfrəsinə gələ bilməyib».

³⁰Yonatan qarşı Şaulun qəzəbi alovlandı və ona belə dedi: «Ey xəyanətkar və dönük qadının oğlu, öz rüsvayçılığına görə, ananın biabırçılığına görə Yesseyin oğlunu özünə dost seçdiyini guya mən bilmirəm? ³¹Nə qədər ki Yesseyin bu oğlu yer üzündə yaşayır, nə sən rahat olacaqsan, nə də padşahlığın. İndi isə adam göndər, qoy onu yanıma gətirsin, çünki o mütləq ölməlidir». ³²Yonatan atası Şaula cavab verdi: «Axı nə üçün ölməlidir? O nə edib ki?» ³³Şaul Yonatanı öldürmək üçün nizə atdı. Onda Yonatan atasının Davudu öldürmək niyyətində olduğunu başa düşdü. ³⁴Yonatan qızgın qəzəblə süfrə üstündən qalxdı. Təzə ayın ikinci günündə yemək yemədi, çünki atası Davuda namərdlik etdiyi üçün qanı qaralmışdı.

³⁵Səhəri gün erkən Yonatan Davudla təyin etdiyi vaxt çölə getdi. Yanında kiçik bir uşaq var idi. ³⁶O, uşağa dedi: «Qaç, indi atacağım oxları tap». Uşaq qaçarkən Yonatan onun başı üzərindən bir ox atdı. ³⁷Uşaq Yonatanın atdığı oxun yanına çatanda Yonatan uşağı arxadan çağıraraq dedi: «Ox səndən uzaqda deyilmi?» ³⁸Yonatan uşağı yenə arxadan çağıraraq «Tez ol, qaç, dayanma!» dedi. Yonatanın nökrəri oxu götürüb ağasının yanına gəldi. ³⁹Lakin uşağın heç nədən xəbəri yox idi. Bu işi ancaq Yonatanla Davud bilirdi. ⁴⁰Yonatan silahlarını uşağa verib dedi: «Get, bunları şəhərə apar». ⁴¹Uşaq gedəndən sonra Davud daşın cənub tərəfindən çıxıb üzüstə yerə sərildi və üç dəfə onun qarşısında əyildi. Onlar öpüşüb ağlaşdılar, Davud daha çox ağladı. ⁴²Yonatan Davuda dedi: «Sağ-salamat get, çünki “səninlə mənim aramda və sənin övladlarımla mənim övladlarım arasında əbədilik Rəbb olacaq” deyərək ikimiz də Rəbbin isminə and içmişik». Bundan sonra Davud qalxıb öz yolu ilə getdi, Yonatan isə şəhərə qayıtdı.

Davudun Şaulun yanından qaçması

21 ^{1m} Davud Nov şəhərinə – kahin Aximelekin yanına gəldi. Aximelek qorxudan əsərək Davudu qarşılayıb dedi: «Niyə tənhasan, məgər yanında heç kim yoxdur?» ² Davud kahin Aximelekə dedi: «Padşah mənə iş buyurub dedi ki, səni nə üçün göndərdiyimi və sənə əmr etdiyim işi heç kim bilməsin. Ona görə də nöqərləri müəyyən yerlərə təyin etmişəm. ³ İndi yanında yeməyə nə var? Mənə beş kömbə çörək yaxud nə varsa, ver». ⁴ Kahin Davuda dedi: «Yanımızda adi çörək yoxdur, ancaq gənclər qadınlarla yaxınlıq etməyiblərsə, müqəddəs çörək var». ⁵ Davud kahinə belə cavab verdi: «Adətə görə mənim adamlarım adi səfərə çıxanda belə, bədənlərini təmiz saxlayır və qadınlarla yaxınlıq etmirlər. O ki qaldı bugünkü səfərə, sözsüz ki hamı pak olmalıdır». ⁶ⁿ Kahin ona müqəddəs çörək verdi, çünki Rəbbə təqdim edilən çörəklərdən başqa, çörək yox idi. O çörəklər Rəbbin önündən götürülmüşdü ki, yerinə isti çörəklər qoyulsun.

⁷ O gün Şaulun əyanlarından bir nəfər orada idi. O, Rəbbin önündə olan dini mərasimə görə yubanmışdı. Bu, Şaulun baş çobanı Edomlu Doeq idi. ⁸ Davud Aximelekə dedi: «Burada yanınızda bir nizə yaxud bir qılınc varmı? Çünki padşah mənə təcili iş buyurduğu üçün nə qılıncımı, nə də silahlarımı götürə bildim». ^{9j} Kahin dedi: «Ela vadisində öldürdüyün Filiştli Qolyatın qılıncı bezə bükülü olaraq orada – efodun arxasındadır. Əgər onu istəyirsənsə, götür, çünki burada ondan başqası yoxdur». Davud dedi: «Onun əvəzi yoxdur, mənə ver».

¹⁰ O gün Davud Şauldan qaçdı və Qat padşahı Akişin yanına getdi. ^{11p} Akişin əyanları ona dedilər: «Bu öz ölkəsinin padşahı Davud deyilmi? Rəqslərdə qadınlar bunu tərənnüm edib oxumurdularmı?

“Şaul qırdı minləri,
Davudsa on minləri”».

^{12q} Davud bu sözləri ürəyinə salıb Qat padşahı Akişdən çox qorxdı. ¹³ Onların qarşısında görkəmini dəyişdirdi və yanlarında özünü dəli kimi göstərərək darvaza qapısının taylarını cırmaqladı və ağzının suyunu saqqalına axıtdı. ¹⁴ Akiş əyanlarına dedi: «Bax görürsünüz ki, bu adam dəlidir. Nə üçün onu mənim yanıma gətirmisiniz? ¹⁵ Mənim dəlilərim əskikdir ki, qarşımda dəlilik etmək üçün bunu da gətirdiniz? Heç belə adam da mənim evimə girərmimi?»

22 ^{1r} Davud oradan yola çıxıb Adullam mağarasında gizləndi. Qardaşları və atasının külfəti bunu eşidəndə onun yanına

m 21:1-6 Mat. 12:3-4; Mark 2:25-26; Luka 6:3-4 n 21:6 Lev. 24:5-9 j 21:9 1Şam. 17:51
p 21:11 1Şam. 18:7; 29:5 q 21:12-13 Zəb. 56 başlıq; Zəb. 34 başlıq r 22:1 Zəb. 57 başlıq;
Zəb. 142 başlıq

gəldilər. ²Vəziyyəti ağır olanların, borcu olanların, narazıların hamısı yanına yığıldı və Davud onların başçısı oldu. Onun yanında dörd yüz nəfərə qədər adam var idi.

³Davud oradan Moavın Mispa şəhərinə gəlib Moav padşahına dedi: «Rica edirəm, Allahın mənə nə edəcəyini bilənə qədər qoy atamla anam gəlib yanında qalsın». ⁴Davud onları Moav padşahının yanında qoydu və özü qalada qaldığı müddətdə ata və anası Moav padşahının yanında qaldı. ⁵Peyğəmbər Qad Davuda dedi: «Sən burada – qalada belə dolanma, Yəhuda diyarına get». Davud gedib Xeret meşəsinə girdi.

Şaulun Nov kahinlərini öldürməsi

⁶Şaul Davudla yanındakı adamlarının yerini öyrəndi. O, Giveadakı bir təpədə, yulğun ağacının altında əlində nizə oturmuş, bütün əyanları isə ətrafında dayanmışdılar. ⁷Şaul ətrafındakı əyanlarına belə dedi: «Ey Binyaminlilər, indi mənə qulaq asın. Yesseyin oğlu hamınıza tarlalar və üzümlüklər verəcəkmi? Hamınızı minbaşı və yüzbaşı edəcək ki, ⁸mənim üçün hiylə qurursunuz? Mənim oğlum Yesseyin oğlu ilə əhd bağlayan zaman bunu qulağıma çatdıran olmadı və heç birinizin mənə yazığı gəlmədi. Pusqu qurmaq üçün oğlum mənim üstümə qulumu qiyama qaldırır, deyə bu xəbəri qulağıma çatdıran oldumu?» ⁹Şaulun əyanlarının yanında Edomlu Doeq də dayanmışdı və o dedi: «Yesseyin oğlunu Novda, Axituv oğlu Aximelekin yanına gələndə gördüm. ¹⁰Orada Aximelek Davud üçün Rəbbə müraciət etdi və ona həm ərzaq, həm də Filiştli Qolyatın qılıncını verdi».

¹¹Padşah Axituv oğlu kahin Aximeleki və atasının külfətini, həm də Novda olan kahinləri çağırmaq üçün adam göndərdi. Onların hamısı padşahın yanına gəldi. ¹²Şaul dedi: «Ey Axituv oğlu, indi məni dinlə». Aximelek dedi: «Buyurun, ağam». ¹³Şaul dedi: «Allaha müraciət edib bugünkü kimi mənim üstümə qiyam qaldırmaq üçün Yessey oğlunun əlinə çörək və qılinc verərək niyə mənə qarşı fənd qurdunuz?» ¹⁴Aximelek padşaha cavab verdi: «Bütün əyanlarının arasında Davud kimi sədaqətli olanı varmı? O, padşahın kürəkəni, mühafizəçilərin başçısı və sənin evində çox etibarlı sayılan adamdır. ¹⁵Onun üçün Allaha müraciət etməyə ancaq o gündənmi başlamışam? Əsla! Padşahım bu quluna və atamın külfətinə şər atmasın, çünki az-çox olsa belə, qulun bu işdən heç bir xəbəri yoxdur». ¹⁶Padşah dedi: «Ey Aximelek, sən və atanın külfəti mütləq ölməlisiniz». ¹⁷Padşah yanındakı mühafizəçi əsgərlərə dedi: «Dönün, Rəbbin kahinlərini öldürün. Ona görə ki onlar da Davudla əlbir olub. Çünki onun qaçdığını bilib bu xəbəri qulağıma çatdırmayıblar». Lakin padşahın adamları əl qaldırıb Rəbbin kahinlərini

§ 22:9-10 Zəb. 52 başlıq

öldürmək istəmədilər. ¹⁸Padşah Edomlu Doeqə dedi: «Dön, bu kahinləri öldür». Edomlu Doeq dönüb kahinləri öldürdü və o gün kətan efod geyən səksən beş kişi öldürüldü. ¹⁹Sonra o, kahinlərin şəhəri olan Novu da qılıncdan keçirdi. Kişi, qadın, gənc, körpə bilmədən bütün adamları, eləcə də öküzləri, eşşəkləri və qoyunları qılıncdan keçirdi.

²⁰Axituvun oğlu Aximelekin oğullarından Evyatar adlı bir nəfər qurtulub Davudun yanına qaçdı. ²¹Evyatar Şaulun Rəbbin kahinlərini öldürdüyünü Davuda xəbər verdi. ²²Davud Evyatara dedi: «O vaxt Edomlu Doeq orada olanda mütləq bunu Şaula çatdıracağınızı anlamışdım. Atanın külfətinin qırılmasına səbəb mən oldum. ²³Yanımda qal, qorxma, çünki mənim canımı almaq istəyən sən də canını almaq istəyir. Əgər yanımda qalsan, salamat olarsan».

Davudun Qeila şəhərini qurtarması

23 ¹Davuda xəbər verərək dedilər: «Budur, Filiştililər Qeila hücum çəkib xırmanları talan edirlər». ²Davud Rəbbə müraciət edib dedi: «Gedib Filiştililərlə vuruşummu?» Rəbb Davuda dedi: «Get Filiştililərə hücum et və Qeilanı qurtar». ³Davudun adamları isə ona dedilər: «Bax burada – Yəhudada biz qorxu içərisindəyik. Bəs biz Qeila, Filiş ordularına qarşı necə çıxaq?» ⁴Davud Rəbbə yenidən müraciət etdi və Rəbb ona cavab verib dedi: «Qalx Qeila en, çünki Filiştililəri sənə təslim edəcəyəm». ⁵Davudla adamları Qeila gedib Filiştililərə qarşı hücumu keçdilər. Davud onların mal-qaralarını apardı və Filiştililərə güclü zərbə vurub Qeila əhalisini qurtardı.

⁶Aximelekin oğlu Evyatar Qeila – Davudun yanına qaçarkən əlində efod enmişdi. ⁷Davudun Qeila gəlməsi Şaula çatdırıldı. Şaul dedi: «Allah onu mənim ovcumun içinə qoyub, çünki cəftəli darvazaları olan bir şəhərə girməklə o özünü çıxılmaz vəziyyətə salıb». ⁸Şaul Qeila enmək və Davudla adamlarını mühasirəyə almaq üçün bütün xalqı müharibəyə çağırırdı. ⁹Şaulun ona pislik etmək istədiyini Davud bilirdi. O, kahin Evyatara dedi: «Efodu bura gətir». ¹⁰Davud sözünə davam etdi: «Ey İsrailin Allahı Rəbb, mən ciddi məlumat almışam ki, bu quluna görə şəhəri məhv etmək üçün Şaul Qeila gəlmək istəyir. ¹¹Qeila sakinləri məni ona təslim edəcəklərimi? Ey İsrailin Allahı Rəbb, yalvarıram, bunu quluna agah et. Şaul da Sənin qulun eşitdiyi kimi bura enəcəkmi?» Rəbb «o enəcək» dedi. ¹²O zaman Davud dedi: «Qeilalılar məni və adamlarımı Şaula təslim edəcəkmi?» Rəbb «təslim edəcəklər» dedi. ¹³Davud təxminən altı yüz nəfər adam ilə qalxıb Qeiladan çıxdı və bu yerdən başqa yərə getdi. Davudun Qeiladan qaçdığını eşidən Şaul oraya getmək fikrindən döndü. ¹⁴Davud çöllükdə qalalarda qalıb Zif səhrasındakı dağlıq bölgəsində yaşadı. Şaul hər gün Davudu axtarırdı, lakin Allah onu Şaula təslim etmədi.

Yonatan ilə Davudun görüşü

¹⁵ Zif səhrasındakı Xoreşdə olan Davud gördü ki, Şaul onun canını almaq üçün yola çıxıb. ¹⁶ Şaulun oğlu Yonatan qalxıb Xoreşə, Davudun yanına gəldi və onu Allah naminə ruhlandırdı. ¹⁷ Ona dedi: «Qorxma, atam Şaulun əlinə düşməyəcəksən, İsrailin padşahı sən olacaqsan, mən səndən sonra ikinci olacağam. Bunu həтта atam Şaul da bilir». ¹⁸ Sonra ikisi də Rəbbin önündə əhd bağladı və Davud Xoreşdə qaldı, Yonatan isə evinə qayıtdı.

Davudun Zifdə Şauldan qurtulması

¹⁹ Ziflilər Giveaya, Şaulun yanına qalxıb dedilər: «Davud bizim yanımızda, Yeşimonun cənubundakı Xakila təpəsində, Xoreşdəki qalalarda gizlənmişdi. ²⁰ Ey padşah, indi oraya ensən, ürəyindəki arzuna çatarsan. Onu padşaha təslim etmək bizim payımıza düşər». ²¹ Şaul dedi: «Mənə xeyirxahlıq etdiyiniz üçün Rəbb sizə bərəkət versin. ²² Gedin daha yaxşı araşdırın və öyrənin ki, hara ayaq basıb, kimlər onu görüb. Deyirlər ki, o çox hiyləgərdir. ²³ Gizləndiyi yerlərin hamısını tapıb öyrənin, doğru xəbərlə mütləq yanıma gəlin və mən də sizinlə oraya gedəcəyəm. Əgər o bölgədə olsa, onu bütün Yəhuda tayfaları arasında axtaracağam».

²⁴ Ziflilər qalxıb Şauldan qabaq Zifə qayıtdılar. Davudla adamları Yeşimonun cənubunda – Aravadakı Maon səhrasında idi. ²⁵ Şaulla adamları onu axtarmaq üçün həmin yerə getdilər. Bu, Davuda xəbər verildi və o da qayalığa enib Maon səhrasında qaldı. Şaul bunu eşidərkən Maon səhrasında Davudu təqib etdi. ²⁶ Şaul dağın bir tərəfi, Davudla adamları isə dağın o biri tərəfi ilə getməkdə idi. Davud cəld tərpənib Şaulun qabağından qaçdı, çünki Şaulla adamları Davudla adamlarını tutmaq üçün oranı mühasirəyə alırdılar. ²⁷ Bu vaxt Şaulun yanına bir qasid gəlib dedi: «Tez ol, geri qayıt, çünki Filiştlilər ölkəyə hücum ediblər». ²⁸ Şaul Davudu təqib etməkdən əl çəkərək Filiştlilərə qarşı döyüşə getdi. Ona görə də o yerə Sela-Hammaxleqot^v adı verildi. ²⁹ Davud oradan çıxıb En-Gedi qalalarında qaldı.

Davudun Şaula rəhmi

24 ¹ Şaul Filiştliləri təqib edib dönərkən ona belə xəbər verildi: «Davud En-Gedi səhrasındadır». ² O bütün İsraildən üç min seçmə adam götürüb Davudla adamlarını axtarmaq üçün Dağ Keçiləri qayasının yaxınlığına getdi. ³ ^w Yol kənarındakı qoyun ağıllarına gəldi. Orada bir mağara vardı. Şaul ayaqyoluna getmək üçün oraya girdi.

^t 23:18 1Şam. 18:3 ^u 23:19 Zəb. 54 başlıq ^v 23:28 Sela-Hammaxleqot – ibrani dilində *ayrılıq qayası*. ^w 24:3 Zəb. 57 başlıq; Zəb. 142 başlıq

Davud adamları ilə mağaranın lap içəri tərəfində oturmuşdu. ⁴ Davudun adamları ona dedi: «Budur, Rəbbin sənə “bax düşməninə sənə təslim edəcəyəm, gözündə nə xoşdursa, ona edəcəksən” dediği gün bu gündür». Davud qalxıb gizlicə Şaulun cübbəsinin ətəyindən kəsdi. ⁵ Sonra Şaulun ətəyindən bir parça kəsdiyinə görə Davudun ürəyi ağrıdı. ⁶ O, adamlarına belə dedi: «Rəbbin məsh etdiyi ağama əl qaldırıb belə bir iş görməyi Rəbb məndən uzaq etsin, çünki o, Rəbbin məsh olunmuşudur». ⁷ Davud bu sözlərlə adamlarının qarşısını aldı və onları Şaula qarşı qalxmağa qoymadı. Şaul da mağaradan çıxıb yoluna davam etdi.

⁸ Ondan sonra Davud qalxıb mağaradan çıxdı və Şaulun arxasınca «Ağam padşah!» deyərək çığırdı. Şaul arxaya baxdı. Davud üzüstə yerə dək təzim etdi. ⁹ O, Şaula dedi: «“Davud sənə pisliyini istəyir” deyən adamların sözü ilə niyə qulaq asırsan? ¹⁰ Bax öz gözlərinlə gördün ki, bu gün Rəbb mağarada səni mənə necə təslim etdi. Mənə təklif etdilər ki, səni öldürüm, lakin mən sənə qıymadım. Dedim ki, ağama qarşı əl qaldırmaram, çünki o, Rəbbin məsh olunmuş padşahıdır. ¹¹ Ey atam, əlimdəkinə bax, bu sənə cübbənin ətəyidir. Cübbənin ətəyindən kəsib səni öldürmədiyimdən gör və anla ki, sənə qarşı pislik və qiyam etmək əlimdən gəlmir. Sən canımı almaq üçün məni ovladığın halda mən sənə qarşı günah etmədim. ¹² Səninlə mənim aramda qoy Rəbb hakim olsun! Qoy Rəbb səndən mənim qisasımı alsın. Mən sənə əl qaldırmaram. ¹³ Qədim zamanlardan belə bir məsəl var: “Pislik pislərdən çıxar”. Bu məsəldə deyildiyi kimi sənə əl qaldırmayacağam. ¹⁴ İsrailin padşahı kimə qarşı çıxıb? Sən kimi qovursan? Ölü itimi qovursan, yoxsa bir birənimi? ¹⁵ Qoy Rəbb səninlə mənim aramda hakim olub hökm versin və baxıb bu çəkişməni görsün, məni sənə əlindən qurtarsın».

¹⁶ Davud bu sözləri Şaula söyləyib qurtarandan sonra Şaul «Oğlum Davud, bu sənə səsindirmi?» dedi və bərkdən ağladı. ¹⁷ O, Davuda dedi: «Mən sənə qədər saleh deyiləm, çünki sən mənə pisliyimin əvəzinə yaxşılıq etdin. ¹⁸ Bu gün də mənə yaxşı münasibətini bəlli etdin, çünki Rəbb məni sənə təslim etdi, sən isə məni öldürmədin. ¹⁹ Əgər bir insan düşməninə taparsa, onu salamat buraxarmı? Buna görə də bugünkü işinin əvəzinə Rəbb sənə yaxşılıqla ödəsin. ²⁰ İndi isə bax bilirəm ki, sən mütləq padşah olacaqsan və İsrailin padşahlığı sənə əlinə keçib güclənəcək. ²¹ Məndən sonra nəslimi kəsməyəcəyinə və atamın nəslindən adımlı silməyəcəyinə indi burada mənə Rəbbin haqqı naminə and iç». ²² Davud Şaula and içdi və Şaul evinə qayıtdı. Davud isə adamları ilə sığınacağa çıxdı.

Şamuelin ölümü

25 ¹ Şamuel öldü və bütün İsrail yığılıb onun üçün yas qurdu. Onu Ramada – öz evinin yanında dəfn etdilər. Sonra Davud durub Paran səhrasına endi.

Aviqailin müdrikliyi

²Maonda yaşayan, Karmeldə mülkü olan çox varlı bir adam var idi. Onun üç min baş qoyunu, min baş keçisi vardı. O, qoyunlarını Karmeldə qırxdırırdı. ³Bu adamın adı Naval, arvadının adı isə Aviqail idi. Qadın ağıllı və gözəl idi. Kalev nəslindən olan kişi isə kobud və bədxasiyyət idi. ⁴Davud səhrada eşitdi ki, Navalın qoyun qırxımı var. ⁵O, on nökrə göndərərək onlara dedi: «Karmelə qalxıb Navalın yanına gedin və məndən ona salam deyın. ⁶Sonra ona belə deyərsiniz: “Ömrün uzun olsun! Sən və evin, səninkilərin hamısı qoy var olsun! ⁷Eşitmişəm ki, indi sizdə yun qırxımıdır. Sənin çobanların bizim yanımızda olanda biz onları incitmədik və Karmeldə qaldıqları günlər ərzində heç nəyi əskilmədi. ⁸Bunu öz nökrələrindən də soruşa bilərsən və onlar da sənə deyər. Qoy nökrələrim sənin gözündə lütf tapsın, çünki yanına bayram zamanı gəlmişik. Rica edirəm ki, qullarına və oğlun Davuda əlində olanından ver”».

⁹Davudun nökrələri gəlib bütün bu sözləri Davudun adından Navala söyləyib gözlədilər. ¹⁰Naval isə Davudun nökrələrinə belə cavab verdi: «Davud kimdir? Yessey oğlu kimdir? İndilərdə ağasından qaçan çox qullar var. ¹¹Çörəyimi, suyum və qırxınçılar üçün kəsdiyim heyvanların ətinə götürüb haradan olduğunu bilmədiyim adamlaramı verim?» ¹²Davudun nökrələri öz yolları ilə geriye qayıtdılar və gəlib bu sözlərin hamısını Davuda söylədilər. ¹³Davud adamlarına «hamı qılıncını bağlasın» dedi. Hamı bir nəfər kimi qılıncını bağladı. Davud da belə etdi. Dörd yüz nəfər Davudun ardınca getdi və iki yüz nəfər isə ərzaqların yanında qaldı.

¹⁴Navalın nökrələrindən biri onun arvadı Aviqailə xəbər verdi: «Bax ağamızı salamlamaq üçün Davud səhradan qasidlər göndərdi, ağamız isə onları təhqir etdi. ¹⁵Amma həmin adamlar bizə çox yaxşılıq etmiş və bizi incitməmişdilər. Çöldə olduğumuz, onlarla gəzdiyimiz bütün günlər ərzində heç nəyimiz əskilməmişdi. ¹⁶Qoyunları otararkən yanlarında olduğumuz günlər gecə və gündüz bizə dayaq oldular. ¹⁷İndi isə budur, bax nə edəcəyini düşün, çünki ağamıza, onun bütün külfətinə qarşı pis qərar verilmişdir. Çünki Naval elə yaramaz insandır ki, ona kimsə söz deyə bilmir».

¹⁸Bundan sonra Aviqail cəld tərənib, iki yüz kömbə çörək və iki tuluq şərab hazırladı. Beş qoyun cəmdəyi, beş ölçü qovurğa, yüz salxım quru üzüm və iki yüz parça basılmış əncir lavaşanası götürüb eşşəklərə yüklədi. ¹⁹Sonra nökrələrinə dedi: «Siz qabaqda gedin, arxanızca gəlirəm». Bu barədə əri Navala heç nə bildirmədi. ²⁰Aviqail eşşəyə minib dağın bağlı tərəfindən enərkən Davud da adamları ilə oraya enməkdə idi və qadın onlarla rastlaşdı. ²¹Davud demişdi: «Doğrudan da, bu adamın çöldə olan bütün mallarını qorudum və onun heç nəyini əskilməyə

qoymadım, amma nahaq yerə. O isə mənə yaxşılığımın əvəzində pislik etdi. ²² Əgər səhərədək onun bütün divar isladanlarından – kişilərindən birini belə, sağ buraxsam, qoy Allah Davudun düşmənlərinə beləsini və bundan betərini etsin».

²³ Aviqail Davudu görcək cəld eşşəkdən düşdü və Davudun önündə üzünü yerə qoyaraq təzim etdi. ²⁴ Sonra onun ayaqlarına düşüb dedi: «Ey ağam, bu günahı mənim üzərimə qoy. İzin ver ki, kənizin səninlə danışsın. Nə olar, kənizinin sözlərinə qulaq as. ²⁵ Ağam, rica edirəm, Navalın – o yaramaz insanın acığını qəlbinə salma, çünki adı necədirsə, özü də elədir. Adı Naval^x olduğu kimi özü də axmaqdır. Ey ağam, mən kənizin ağamın göndərdiyi nöqərləri görməmişəm. ²⁶ Madam ki Rəbb səni indi qana batmaqdan və öz əlinlə qisas almaqdan saxladı, var olan Rəbbə və canına and olsun, ağamın düşmənləri və bədxahları Naval kimi olsun. ²⁷ İndi isə izin ver, kənizinin ağama gətirdiyi bu hədiyyələr arxanca gələn cavanlara verilsin. ²⁸ Yalvarıram, kənizinin günahını bağışla, çünki Rəbb mütləq ağam üçün möhkəm sülalə yaradacaq, ona görə ki ağam Rəbbin döyüşlərini edir və ömrün boyu səndə şər olmayacaq. ²⁹ Kimsə qalxıb səni qovmaq və canını almaq istəyəndə ağamın canı Rəbb Allahın həyat kisəsində saxlanılacaq, sənin düşmənlərinin canı isə sapandın ortasından atılan daş kimi atılacaq. ³⁰ Rəbb ağama dediyi yaxşılıqların hamısını həyata keçirəndə və səni İsrailə hökmdar edəndə ³¹ ağam nahaq qan töküüb özü üçün qisas aldığına görə peşman olmayacaq, vicdan əzabı çəkməyəcək. Rəbb ağama yaxşılıq edəndə kənizini də yada sal».

³² Davud Aviqailə dedi: «İsrailin Allahı Rəbbə alqış olsun ki, bu gün məni qarşılamağa səni göndərdi. ³³ Ağılına bərəkallah, xeyir-dualı olasan! Bu gün məni qan tökməkdən və əlimlə öz qisasımı almaqdan saxladın. ³⁴ Həqiqətən, məni sizə pislik etməkdən sən saxladın, İsrailin Allahı var olan Rəbbə and olsun, əgər cəld tərپənib mənim qarşıma çıxmasaydın, mütləq səhər işığına qədər Navalın divar isladanlarından – kişilərindən biri də sağ qalmayacaqdı». ³⁵ Davud onun gətirdiyi şeyləri əlindən alıb dedi: «Evinə salamat get, budur, sənin sözünə baxıb xahişini yerinə yetirdim».

³⁶ Aviqail Navalın yanına gəldi. Navalın evində padşah ziyafətinə oxşar bir ziyafət vardı. O çox sərxoş olduğuna görə könlü nəşəli idi. Səhər açılana qədər qadın ona heç nə bildirmədi. ³⁷ Səhər açılanda, Naval şərabdan ayılan kimi arvadı baş verən hadisələri ona danışdı və Navalın ürəyindən ağrı tutdu, bədəni daşa döndü. ³⁸ Bununla da təxminən on gündən sonra Rəbb Navalı vurdu və o öldü.

³⁹ Davud Navalın öldüyünü eşidəndə dedi: «Navalın əli ilə yaranan rüsvayçılığımı görüb qulunu davadan və pislikdən saxlayan Rəbbə alqış

^x 25:25 *Naval* – ibrani dilində *axmaq*.

olsun! Rəbb Navalın bədxahlığını öz başına gətirdi». Davud Aviqaili özünə arvad olaraq almaq üçün ona elçi göndərdi. ⁴⁰ Davudun elçiləri Karmelə, Aviqailin yanına gəlib belə söylədilər: «Səni arvad olaraq almaq üçün Davud bizi elçi göndərdi». ⁴¹ Aviqail qalxıb yerədən təzim edib dedi: «Qoy kənizin ağamın qullarının ayaqlarını yumaq üçün bir qarabaş olsun». ⁴² O cəld qalxıb eşşəyə mindi. Ona xidmət edən beş gənc qadını yanına alaraq Davudun qasidlərinin ardınca getdi və Davudun arvadı oldu.

⁴³ Davud İzreelli Axinoamı da almışdı. Hər ikisi onun arvadı oldu. ⁴⁴ Şaul isə qızı Mikalı – Davudun arvadını Qallimli Layiş oğlu Paltiyə əvə vermişdi.

Davudun yenə Şaula rəhm etməsi

26 ¹ Ziflilər Giveaya, Şaulun yanına gəlib dedilər: «Davud Yeşimon şəhəri ilə üzbəüz olan Xakila təpəsində gizlənmirmi?» ² Şaul durub Davudu axtarmaq üçün özü ilə bərabər İsraildən üç min seçmə adam götürərək Zif səhrasına endi. ³ O, Yeşimonla üzbəüz olan Xakila təpəsindəki yol kənarında ordugah qurdu. Səhrada qalan Davud Şaulun onun ardınca düşüb gəldiyini gördü. ⁴ Davud kəşfiyyətçilər göndərdi və həqiqətən, Şaulun gəldiyini öyrəndi. ⁵ O qalxıb Şaulun ordugah qurduğu yerə gəldi və Şaulla ordu başçısı Ner oğlu Avnerin yatdığı yerə baxdı. Şaul ordugahın içərisində yatırdı. Xalq onun yanında düşərgə salmışdı.

⁶ Davud Xetli Aximelekə və Yoavın qardaşı Seruya oğlu Avişaya dedi: «Kim mənimlə Şaulun yanına – ordugaha enər?» Avişay dedi: «Mən sənənlə enərəm». ⁷ Davud və Avişay gecə xalqın yanına çatdılar və budur, Şaul ordugahın içərisində yatıb yuxuya getmişdi, nizəsi isə başı üstündə yerə sancılmışdı. Avnerlə xalq isə onun ətrafında yatırdı. ⁸ Avişay Davuda dedi: «Allah bu gün düşməninə sənə təslim etdi. İndi isə qoy nizə ilə onu birdəfəlik yerə elə yapışdırım ki, ikinci dəfə vurmağa ehtiyac olmasın». ⁹ Davud Avişaya dedi: «Yox, onu öldürmə! Bax Rəbbin məsh etdiyinə əl qaldıran günahsız sayılarmı?» ¹⁰ Davud yenə dedi: «Var olan Rəbbə and olsun, Rəbb onu mütləq vuracaq. Elə gün gələcək ki, öz əcəli ilə öləcək ya da döyüşdə həlak olacaq. ¹¹ Qoy Rəbbin məsh etdiyinə əl qaldırmaqdan Rəbb Özünü məni uzaq etsin. Rica edirəm, indi başının yanındakı nizəsini və su qabını götür gedək». ¹² Davud Şaulun başının yanındakı nizəsi ilə su qabını götürdü və onlar getdilər. Onları görən olmadı. Bu işi bilən və oyanan da olmadı. Rəbb tərəfindən onların üstünə dərin yuxu gəldiyinə görə hamı yatmışdı.

¹³ Davud qarşı tərəfə keçib uzaqda, dağın başında durdu; onların arasında xeyli məsafə var idi. ¹⁴ Davud xalqa və Ner oğlu Avnerə «ey

Avner, mənə cavab ver» deyə qışqırdı. Avner də cavab verdi: «Sən kimsən ki, qışqıra-qışqıra padşahı çağırırsan?» ¹⁵Davud Avnerə dedi: «Sən igidsən? İsraildə sənə bənzər kim var ki? Bəs niyə ağan padşahın keşiyini çəkmirsən? Axı xalq arasından biri ağan padşahı öldürmək üçün gəlmişdi. ¹⁶İşini yaxşı görmürsən. Var olan Rəbb haqqı, hamınız ölümə layiq adamlarsınız, ona görə ki ağanızın – Rəbbin məsh etdiyin keşiyini çəkmirsiniz. Bax padşahın başının yanında olan nizə və su qabı indi haradadır?»

¹⁷Şaul Davudun səsinə tanıyıb dedi: «Bu sənə səndirmi, oğlum Davud?» Davud dedi: «Mənim səsimdir, ağam padşah». ¹⁸Sonra sözüne davam etdi: «Ağam nə üçün qulunu belə təqib edir? Nə etmişəm ki? Əlimdən nə pislik gəlib? ¹⁹Rica edirəm, ağam padşah indi qulunun sözlərinə qulaq assın. Əgər mənə qarşı səni qaldıran Rəbdirsə, bir təqdim qəbul etməyə razı olsun, yox, əgər bəşər övladlarıdırsa, qoy onlar Rəbb qarşısında lənətə gəlsinlər. Belə ki “get özgə allahlara qulluq et” deyərək Rəbbin irsindən pay almayım deyə məni qovdular. ²⁰Qoy qanım Rəbbin hüzurundan uzaq yerdə tökülməsin. Dağlarda necə kəklik ovlayırlarsa, indi İsrail padşahı da bir tək birəni axtarmaq üçün eləcə ova çıxıb».

²¹Şaul dedi: «Günah etdim, qayıt, oğlum Davud. Mənim canım bu gün sənə gözündə qiymətli olduğu üçün bir daha sənə pislik etməyəcəyəm. Bax ağılsızlıq edib lap çox yanıldım». ²²Davud cavab verdi: «Budur nizən, ey padşah! Qoy nökrələrindən biri gəlib onu aparsın. ²³Rəbb hər kəsə öz salehliyinin və sədaqətinin əvəzini verəcək. Bu gün Rəbb səni mənə təslim etdiyi halda mən Rəbbin məsh etdiyinə əl qaldırmaq istəmədim. ²⁴Qoy bu gün sənənin canın gözümdə necə qiymətlidirsə, mənim canım da Rəbbin gözündə elə qiymətli olsun və məni hər çətinlikdən qurtarsın». ²⁵Şaul Davuda dedi: «Oğlum Davud, bəxtiyar olasan! Sən böyük işlər görüb mütləq qalib gələcəksən». Bundan sonra Davud öz yolu ilə getdi və Şaul da öz yerinə qayıtdı.

Davud Filiştililər arasında

27 ¹Davud ürəyində düşündü: «Bir gün Şaulun əlində öləcəyəm. Mənim üçün Filiştililərin ölkəsinə qaçmaqdan yaxşı çarə yoxdur. Şaul da məni bütün İsrail torpağında axtarmaq fikrindən əl çəkər və mən onun əlindən qurtararam». ²Davud durub yanındakı altı yüz kişi ilə Qat padşahı Maok oğlu Akişin tərəfinə keçdi. ³Davud həm özü, həm də adamlarının hər biri külfəti ilə – Davudun iki arvadı İzreelli Axinoam və Karmelli Navalın dul arvadı Aviqailə birlikdə Qatda, Akişin yanında qaldı. ⁴Davudun Qata qaçdığını Şaula xəbər verdilər və o da bir daha onu axtarmadı.

⁵Davud Akişə dedi: «Əgər indi sənənin gözündə lütf tapmışamsa, qoy ətraf şəhərlərin birində mənə yer verilsin və mən də orada qalım. Axı

nə üçün bu qulun padşah şəhərində sənin yanında qalsın?» ⁶O gün Akiş ona Ziqlağı verdi. Bu günə qədər Ziqlağ Yəhuda padşahlarına məxsusdur. ⁷Davudun Filiştlilərin ölkəsində qaldığı müddət bir il dörd ay idi.

⁸Davudla adamları gəlib Geşurlulara, Girzliyə və Amaleqlilərə basqın etdilər. Bu xalqlar qədim zamanlardan bəri Şura çatanadək – Misir ölkəsinə qədər olan ərazidə məskən salmışdılar. ⁹O hücum etdiyi bu yerlərdə nə kişi, nə də qadınlardan heç kimi sağ buraxmazdı. Onların qoyunlarını, öküzlərini, eşşəklərini, dəvələrini və geyimlərini götürüb Akişin yanına qayıdırdı. ¹⁰Akiş ondan soruşanda ki bu gün hara basqın etdiniz, Davud belə cavab verirdi: «Yəhudanın, Yeraxmeellilərin və Qenlilərin cənub bölgəsinə basqın etdik». ¹¹Davud belə edirdi. Filiştlilərin ölkəsində qaldığı müddət ərzində onun iş üsulu belə idi: «Bizim haqqımızda qoy xəbər verməsinlər» deyərək nə kişi, nə də qadınlardan heç kimi sağ buraxmaz və onlardan heç birisini Qata gətirməzdi.

¹²Akiş Davuda inanaraq belə düşünürdü: «Artıq o öz xalqının – İsrailin gözündən tamamilə düşüb və bundan sonra həmişəlik qulum olacaq».

Saul və En-Dorlu cindar qadın

28 ¹Həmin dövrdə İsrailə qarşı döyüşmək üçün Filiştlilər ordularını döyüşə yığdılar. Akiş Davuda dedi: «Bunu yaxşı bil ki, sən və adamların mənimlə bir orduda döyüşəcəksiniz». ²Davud Akişə dedi: «Əla! Sən qulunun nə edəcəyini görəcəksən». Akiş Davuda dedi: «Çox yaxşı, mən səni həmişə özümə mühafizəçi qoyacağam».

³ ^a Şamuel ölmüşdü və bütün İsrail onun üçün yas tutmuşdu. Onu Ramada – öz şəhərində dəfn etmişdilər. Saul isə bütün cindarları və ruhçağıranları ölkədən qovmuşdu.

⁴Filiştlilər yığılaraq gəlib Şunemdə ordugah qurdular. Saul bütün İsraili yığıb Gilboa dağında ordugah qurdu. ⁵Saul Filişt ordugahını görəndə qorxudan ürəyi əsdi. ⁶O, Rəbbə müraciət etdi. Amma Rəbb ona nə yuxu, nə Urim, nə də peyğəmbərlər vasitəsilə cavab verdi. ⁷Saul əyanlarına dedi: «Mənim üçün bir cindar qadın tapın ki, gedib ona müraciət edim». Əyanları ona dedilər: «Bax En-Dorda bir cindar qadın var».

⁸Saul zahiri görkəmini dəyişdirdi, başqa paltar geyinib, iki nəfərlə bərabər oraya getdi və gecə ikən qadının yanına gəlib çatdı. Saul dedi: «Rica edirəm, mənim fəlimə baxıb cindarlığını göstər və kimi desəm, onu mənim üçün çıxar». ⁹Qadın dedi: «Bax Şaulun bu ölkədə nə etdiyini, cindarları və ruhçağıranları necə qırdığını bilirsen. Niyə məni öldürmək üçün canıma tələ qurursan?» ¹⁰Şaul qadına «var olan Rəbbə and olsun,

^a 28:3 1Şam. 25:1 ^a 28:3 Lev. 20:27; Qanun. 18:10-11

bu işin sənə bir ziyanı olmayacaq» deyərək Rəbbə and içdi. ¹¹ Qadın dedi: «Sənin üçün kimi çıxarım?» Şaul «mənə Şamueli çıxar» dedi. ¹² Qadın Şamueli görüncə bərkdən çıxırır Şaula dedi: «Sən ki Şaulsan, niyə məni aldatdın?» ¹³ Padşah ona dedi: «Qorxma, de görüm, nə görürsən?» Qadın Şaula dedi: «Yer altından çıxan allahlar kimi bir şəxs görürəm». ¹⁴ Şaul dedi: «O kimə oxşayır?» Qadın dedi: «Cübbə geyinmiş qoca bir adam çıxır». Şaul onun Şamuel olduğunu başa düşüb üzüstə əyilib yerə sərildi.

¹⁵ Şamuel Şaula dedi: «Məni çıxararaq niyə narahat etdin?» Şaul dedi: «Çox dara düşmüşəm, çünki Filiştililər mənə qarşı müharibə edirlər. Artıq Allah da məndən üz döndərüb, daha mənə peyğəmbərlər, yuxular vasitəsilə cavab vermir. Ona görə də səni çağırdım ki, nə etməliyəmsə, onu mənə bildirəsən». ¹⁶ Şamuel dedi: «Əgər Rəbb səndən üz döndəribsə, demək O sənə düşmən olmuşdur. Belə halda bunu niyə məndən soruşursan? ¹⁷ Rəbb mənim vasitəmlə söylədiyini etdi və padşahlığı sənin əlindən qoparıb onu sənin yaxının Davuda verdi. ¹⁸ Sən Rəbbin sözünə baxmadığın və Onun qızgın qəzabını Amaleqlilərin üstünə gətirmədiyən üçün bu gün O səni bu hala salıb. ¹⁹ Rəbb səninlə bərabər İsraili də Filiştililərə təslim edəcək və sabah sən və oğulların mənimlə bərabər olacaqsınız, çünki Rəbb İsrail ordusunu da Filiştililərə təslim edəcək».

²⁰ Şaul o zaman tir-tap yerə sərildi. Ona görə ki Şamuelin sözlərindən çox qorxmışdı, həm də onda taqət qalmamışdı, çünki bütün günü və gecəni çörək yeməmişdi. ²¹ Qadın Şaulun yanına gəldi və onu sarsılmış halda gördükdə dedi: «Bax kəninizin sənin sözünə itaət etdi. Canımı dişimə tutub mənə dediyin sözlərə qulaq asdım. ²² Rica edirəm, indi kəninizin sözünə qulaq as və qabağına bir tikə çörək qoyum, onu ye ki, yola düşəndə qüvvən olsun». ²³ Lakin Şaul bunu rədd edib «yemirəm» dedi. Amma əyanları da qadınla bərabər onu məcbur etdikdə Şaul onların sözünə qulaq asdı və yerdən qalxıb yatağın üstündə oturdu. ²⁴ Qadının evində kökəldilmiş bir dana var idi. Tez onu kəsdi və un götürüb yoğurdu, ondan mayasız çörək bişirdi. ²⁵ Sonra onu Şaulla əyanlarının qarşısına qoydu. Onlar yeyib ayağa qalxdılar və həmin gecə də durub getdilər.

Filiştililərin Davuda inanmaması

29 ¹ Filiştililər bütün ordularını Afeqdə topladılar. İsraililər isə İzreeldəki bulağın yanında ordugah qurdular.

² Filiştililərin ağaları yüz və min nəfərlik dəstələrlə irəliləyirdilər. Davudla adamları isə Akişlə birlikdə arxadan gəlirdilər.

³ Filiştililərin ağaları dedilər: «Bu İbranilərin burada nə işi var?» Akiş onlara belə cavab verdi: «Bu adam bu günlərdə yaxud daha doğrusu, bu

illərdə yanımda olan İsrail padşahı Şaulun qulu Davud deyilmi? Mənim yanıma gələn gündən bəri onda pis bir şey görmədim». ⁴Filiştililərin ağaları Akişin üstünə qəzəblənib dedilər: «Bu adamı geri qaytar, qoy o təyin etdiyin yerə qayıtsın və bizimlə döyüşə getməsin, yoxsa döyüşdə bizə düşmənçilik edər. Çünki o, ağasının rəğbətini qazanmaq üçün buradakı adamların başını kəsib ona aparmaqdan daha yaxşı yol taparmı? ^{5d} Rəqslərdə

“Şaul qırdı minləri,
Davudsa on minləri”

deyə haqqında tərənnüm sözləri söylənən Davud bu deyilmi?»

⁶Akiş Davudu çağırıb ona dedi: «Var olan Rəbbə and olsun, sən düz adamsan. Orduda mənimlə yürüşə çıxmağın gözümdə xoşdur, çünki yanıma gəldiyin gündən bu günə qədər səndə pis bir şey tapmadım. Lakin ağaların gözüne xoş görünürsən. ⁷İndi sağ-salamat öz yerinə qayıt. Filiştililərin ağalarının gözündə pis olanı etmə». ⁸Davud Akişə dedi: «Axı mən nə etmişəm? Yanına gələn gündən bu günə qədər qulunda nə tapdın ki, ağam padşahın düşmənlərinə qarşı gedib vuruşmayım?» ⁹Akiş Davuda cavab verdi: «Bilirəm ki, mənim gözümdə sən Allahın mələyi kimi yaxşısan, amma Filiştililərin başçıları dedilər: “O bizimlə bir döyüşə çıxmasın”. ¹⁰İndi səninlə gələn ağanın qulları ilə birgə səhər tezdən qalxın. Sübh tezdən qalxın və dan yeri ağarar-ağarmaz buradan gedin».

¹¹Səhəri yola çıxmaq üçün Davud özü və adamları qalxıb Filiştililərin torpağına qayıtdı. Filiştililər isə İzreelə getdilər.

Davudun Amaleqlilər məğlub etməsi

30 ¹Davudla adamları üçüncü gün Ziqlaqa çatdılar. Elə bu zaman Amaleqlilər Negevə və Ziqlaqa hücum edərək Ziqlaq şəhərinə od vurub yandırmışdılar. ²Orada olan qadınlardan isə heç kimi öldürməmişdilər, böyükdən kiçiyə qədər hamısını əsir edib öz yolları ilə geri qayıtmışdılar. ³Davud adamları ilə şəhərə gəlib gördü ki, şəhər yandırılıb və onların arvadları, oğul və qızları əsir aparılıb. ⁴Buna görə Davud yanına yığılan camaatla birgə taqətdən düşənə qədər hönkürüb ağladı. ^{5e} Əsir aparılanlar arasında Davudun iki arvadı, İzreelli Axinoamla Karmelli Navalın dul arvadı Aviqail də var idi. ^{6f} Davudun ürəyi çox sıxılırdı, çünki xalq «onu daşlayaq» deyirdi. Ona görə ki camaatın hər birinin oğul və qızından ötrü canı yanırdı. Lakin Davud Allahı Rəbdən qüvvət aldı.

⁷O, Aximelekin oğlu kahin Evyatara dedi: «Rica edirəm, efodu mənim üçün buraya gətir». Evyatar da efodu Davudun yanına gətirdi. ⁸Davud Rəbbə müraciət edərək dedi: «Bu basqınçıların arxasınca düşsəm, onlara

^d 29:5 1Şam. 18:7; 21:11 ^e 30:5 1Şam. 25:42-43 ^f 30:6-7 1Şam. 22:20-23

çatarammı?» Rəbb ona dedi: «Ardlarınca düş, mütləq onlara çatacaqsan və mütləq əsirləri qurtaracaqsan». ⁹ Davud yanında olan altı yüz nəfərlə gedib Besor vadisinə çatdı. Yorulub dala qalanlar isə vadidə qaldılar. ¹⁰ Lakin Davud dörd yüz nəfərlə basqınçıların ardınca qaçmaqda davam etdi, çünki iki yüz nəfər adam yorularaq Besor vadisini keçə bilməmişdi. ¹¹ Çöldə bir Misirli tapdılar və onu Davudun yanına gətirdilər. Ona çörək yedirib, su içirdilər. ¹² Sonra bir dilim basılmış əncir lavaşanası ilə iki salxım quru üzüm verdilər. O da yeyib özünə gəldi, çünki üç gün-üç gecə çörək yeməmiş və su içməmişdi. ¹³ Davud ona dedi: «Sən kimin qulusan? Haradansan?» O dedi: «Bir Amaleqlinin qulu, Misirli bir gəncəm. Üç gün əvvəl xəstələndim, ona görə ağam məni atdı. ¹⁴ Biz Keretlilərin cənubuna, Yəhuda torpağına və Kalevin cənubuna basqın etdik, Ziqlaqa od vurub yandırdıq». ¹⁵ Davud ona dedi: «Məni bu basqınçıların yanına apararsanmı?» Həmin adam dedi: «Məni öldürməyəcəyinə və ağama təslim etməyəcəyinə Allah haqqı üçün and iç, mən də səni basqınçıların yanına aparım».

¹⁶ O, Davudu basqınçıların yanına endirdi. Bu zaman basqınçılar hər yana yayılmışdılar. Onlar Filişt və Yəhuda diyarından böyük talan malı götürmüş və bundan ötrü yeyib-içərək şənlik edirdilər. ¹⁷ Davud gün batandan ertəsi günün axşamınadək onları qırdı. Dəvələrə minib qaçan dörd yüz nəfər gəncdən başqa heç kim canını qurtara bilmədi. ¹⁸ O, Amaleqlilərin götürüb apardığı hər bir şeyi və iki arvadını geri qaytardı. ¹⁹ Böyükləri, kiçikləri, bütün oğul və qızları, talan edərək ələ keçirdikləri bütün şeyləri Davud geri qaytardı və onlardan heç nə əskik olmadı. ²⁰ Davud qoyunlarla öküzləri də geri qaytardı. Onları o biri heyvanların qarşısından sürüb «bu, Davudun talan malıdır» deyirdilər.

²¹ Davud yorulub ardınca gələ bilməyən və Besor vadisində qalan iki yüz nəfərin yanına gəldi. Onlar Davudu və yanındakı adamları qarşılamağa çıxdılar. Davud oraya yaxınlaşanda xalqa salam verdi. ²² Davudla birlikdə gedən adamlar arasında olan bütün pis və yaramaz adamlar belə dedilər: «Onlar bizimlə birlikdə getmədikləri üçün biz də qurtardığımız talan malından onlara heç nə verməyəcəyik. Ancaq hər adama öz arvad-uşaqlarını verəcəyik. Qoy onları götürüb buradan getsinlər». ²³ Amma Davud onlara belə dedi: «Xeyr, qardaşlarım! Rəbbin bizə verdiyi şeylərlə belə etməyəcəksiniz. Bizi qoruyan Rəbdir və üstümüizə gələn basqınçıları O bizə təslim etdi. ²⁴ Sizin bu sözünüzü kim dinləyər? Çünki döyüş gedənin payı nə qədərdirsə, yüklərin yanında qalanın da payı o qədər olacaq, bərabər bölünəcək». ²⁵ Davud bütün İsrail üçün o gündən bu günə qədər davam edən bir qanun və hökm yaratdı.

²⁶ Davud Ziqlaqa gəldi və «budur, sizin üçün Rəbbin düşmənlərindən alınan talandan bir hədiyyə» deyərək dostları olan Yəhuda ağsaqqallarına, ²⁷ Bet-Eldə, Negevdəki Ramotda və Yattirdə, ²⁸ Aroerdə,

Sifmotda, Eştemoad, ²⁹Rakalda, Yeraxmeellilərin və Qenlilərin şəhərlərində, ³⁰Xormada, Bor-Aşanda, Atakda, ³¹Xevronda olanlara və adamları ilə gəzdiyi yerlərin hamısında yaşayanlara talan malından göndərdi.

Şaulla oğullarının ölümü

(1Saln. 10:1-14)

31 ¹Filiştililər İsraililərlə döyüşdü. İsraililər Filiştililərin önündən qaçdılar, qırılanlar Gilboa dağında qaldı. ²Filiştililər Şaulla oğullarını təqib edib Şaulun oğulları Yonatani, Avinadavi və Malki-Şuani öldürdülər. ³Döyüş Şaulun ətrafında şiddətlənəndə oxatanlar onu tapdılar və ağır yaraladılar. ⁴Şaul öz silahdarına dedi: «Qılıncını çək, məni vur, yoxsa bu sünnətsizlər gəlib qılıncılarını mənə batıraraq əylənəcəklər». Lakin silahdarı çox qorxduğundan bunu etmək istəmədi. Ona görə də Şaul qılıncını götürüb özünü onun üstünə yıxdı. ⁵Şaulun öldüyünü görəndə silahdarı da özünü qılıncının üstünə yıxıb Şaulla birgə öldü. ⁶O gün Şaul üç oğlu, silahdarı və bütün adamları ilə birlikdə belə həlak oldu. ⁷Dərənin o biri tərəfində və İordan çayının o biri tayında olan İsraililər İsrail ordusunun qaçdığını və Şaulla oğullarının öldüyünü görəndə şəhərləri qoyub qaçdılar. Filiştililər gəlib o yerlərdə yaşadılar.

⁸Ertəsi gün Filiştililər öldürülənləri soymaq üçün gələndə Gilboa dağında Şaulla üç oğlunun meyitini tapdılar. ⁹Şaulun başını kəsib silahlarını götürdülər. Bütələrinin məbədinə və xalqa xoş xəbər vermək üçün Filiştililərin ölkəsinin hər tərəfinə qasid göndərdilər. ¹⁰Şaulun silahlarını ilahə Aştoretin məbədinə qoydular və cəsədini Bet-Şean şəhərinin divarına mıxladılar.

¹¹Yaveş-Gilead əhalisi Filiştililərin Şaula etdiklərini eşidəndə ¹²bütün igidləri qalxıb gecə boyu yol gedərək Şaulun və oğullarının cəsədini Bet-Şeanın divarından götürdülər. Yaveşə gəlib orada cəsədləri yandırdılar. ¹³Sonra cəsədlərin sümüklərini götürüb Yaveşdə, yulğun ağacının altında basdırdılar və yeddi gün oruc tutdular.